

– Vi inriktar oss på att hänga kvar, säger Vänges lagledare Alf Jansson

Onsdagen den 17 april 1964

Två säkra försvarsspelare som är givna i Vänges A-lag kommande säsong. Nyförvärvet Inge Hederstedt, f d Lye, och Göran Öhman. Stående lagledaren Alf Jansson.

Nye målvakten Herbert Vermun som Vänges lagledning hoppas skall bli en värdig efterträdare till Erland Gräsman.

Hoppas själv på en plats bland de tre-fyra främsta

— av Thomas Gottfridsson —

Vänge IK som i fjol kom näst sist i sin Stockholmsserie kommer i år att vara en av favoriterna till seriesegern i högsta Gotlandsserien. En del av fjolårets nyckelspelare kommer visserligen av skilda anledningar inte att spela, men lagledaren Alf Jansson har ändå ett så pass gott spelarmaterial till sitt förfogande att det bör kunna bli en topplats. Lagledaren själv är visserligen en aning försiktig i sina uttalanden.

— Vi inriktar oss i första hand på att hänga kvar, även om en plats bland de tre-fyra främsta inte verkar helt omöjlig, säger Alf Jansson blygsamt.

Vänge skall i årets serie försöka spela ihop ett delvis nytt lag. I vårens träningsmatcher har en del nya förmågor provats med gott resultat. Från fjolårslaget har fyra starka kuggar försvunnit. Målvakten Erland Gräsman har lagt skorna på hyllan för gott, Björn Jacobsson dras med en efterhängsen sjukdom, brodern Stig har gift sej och flyttat till fastlandet och slutligen Rolands Olsson som inte får tid över pga arbetet hemma på gården.

Det är många bra spelare på en gång. Vad gör du för att täppa till luckorna efter dessa, Alf?

— Vi har fått två fina nyförvärv i Inge Hederstedt från Lye och målvakten Herbert Vermum från Klintehamn. Hoppas att båda skall kunna axla Stig Jacobssons och Erland Gräsmands fallna mantlar, tillägger Alf.

● BRA JUNIORSTANDARD

I fjolårets seriesystem ställde man för första gången upp med ett juniorlag och det blev genast en tredjeplats. En del av den framgången kanske man skall ge Klintehamn IK som lade ner sitt juniorlag och spelarna gick då till Vänge. En stor blomma också till Bengt Björnlund som lagt ner mycket tid både som tränare och lagledare för juniorerna. En del lovande grabbar har man i Staffan Thurgren, Jan Björnlund, Per-Olof Jansson m fl.

Bengt Björnlund har förresten även skött om A-lagsträningen inför årets säsong. Har hört det ryktas på sina håll att ni skött träningen dåligt?

— Snack! Träningen har skötts lika väl som förr om åren, även om det var lite dåligt i början så har det blivit desto bättre den senaste tiden så det jämnar ut sig, menar Alf.

● INGEN STOMME

Någon direkt stomme i laget är svårt att få fram, men spelare som Göran Öhman, Inge Hederstedt, Ulf Jacobsson, Bengt Björnlund, Torsten Olsson, Gerhard Larsson m fl kommer säkert att bli svårt att undvara då det drar ihop sej till allvar.

I vårens träningsmatcher har det blivit fyra vinster och två förluster. Förlust i första matchen mot Roma. Därefter fyra segrar i rad mot i tur och ordning Hemse, Barlingbo, Lärbro och Dalhem. AIK blev sedan för svåra, 1—4 i baken.

I seriestarten har man fått rena "drömlotningen" med Fardhem i första matchen.

de knipa två eller åtminstone en poäng i den matchen, säger Alf Jansson. Som andrahandsfavorit håller Alf Dalhem.

— Fast se upp för nykomlingarna IFK och Lärbro, varnar Alf. Personligen tror jag mycket på IFK. De är för första gången i högsta serien och är säkert mer äregiriga än vissa andra lag som hållit igång i många år, tillägger Alf.

— Laget spelar också en mycket bra fotboll vilket man inte minst bevisat då man i vår slagit div III laget Perstorp i en träningsmatch.

● SAMMANSLAGNING ÖNSKVÄRD

Då vi som vanligt kommer in på ämnet sammanslagning, säger Alf:

— En sammanslagning till starkare klubbheter tycker jag är i högsta grad önskvärd. Nationellt sett kommer vi ingen vart med våra "småklubbar". Många av spelarna är allt för säkra på sina platser i A-lagen och då brister det både beträffande träningen och i vissa fall även diciplinen.

Ungefär följande spelare har lagledningen till sitt förfogande i årets serie:

Målvakter: Lasse Jacobsson, Herbert Vermum och Otto Tinnis.

Försvarspelare: Bo Lundmark, Göran Öhman, Inge Hederstedt, Alf Sandström, Sune Lyher, Ulf Jacobsson, Bengt Björnlund, Sven-Erik Jansson. (En del av försvarspelarna går även att använda i kedjan.)

Kedjespelare: Gillis Olofsson, Per-Olof Jansson, Alf Jansson

Vänge-seger med 4-1 över 'slitet' Fardhem

Vänge hade inte något större besvär med att klara av Fardhem i — som många ansett — första seriefinalen trots att det var premiär. Vängelaget vann med 4-1 efter 2-1 i halvtid och det var siffror som i stort sett speglar matchens karaktär. Vänge glädde med piggt och fyndigt spel och kommer säkerligen att bli topplag.

Det var dock Fardhem som startade bäst och första kvarten hade man en klar dominans på mittfältet där Johannes Björklund och Göte Pettersson tog hand om det mesta. 1-0 till Fardhem skulle också komma men på straff och det var Rai-

mond Lindgren som var exekutor.

Men sedan var det slut med Fardhems övertag. Vänge började trilla boll ordentligt och initiativet gled mer och mer över till Vängelaget. Sven-Erik Jansson kunde kvittera och Gerhard Larsson fastställde halvtidsresultatet med ett bra skott.

I andra halvlek dominerade Vänge matchen där Fardhem märkbart klappade ihop — orken räckte inte till och genom detta blev det missade passningar och okoncentrerade bollar för hela slanten. Efter den press som var i slutet kunde Vängesiffrorna varit större.

Hela Vängeförsvaret får överbetyg och tydligt är att man anammat formen 4-2-4 på ett utomordentligt sätt. Målvakten Herbert Vermum och centerhalven Inge Hederstedt var främsta mannar. I kedjan som var mycket jämn skall ingen nämnas före den andra men ett plus för viljan att spela boll som man också lyckades förträffligt med långa stunder.

Fardhem är inte av samma kapacitet som tidigare. Man orkar inte hålla tempo och tydligt är att ett par av de gamla uvarna nu sett sina bästa dagar. Johannes Björklund och Göte Pettersson i försvaret samt Nisse Funck i kedjan var lagets främsta tillgångar.

2 av topplagen möttes

Rättvist resultat: 1-1

— Av Thomas Gottfridsson —

Att det var två av seriens absoluta topplag som möttes på Vänge IP i söndagens enda div V-match var inte lätt att se. 1—1 slutade matchen vilket i stort sett måste betraktas som rättvist även om Vängelaget låg närmast segern. Båda lagen spelade en rent ut sagt dålig fotboll under långa perioder av matchen.

Den ganska hårda vinden gjorde förstås sitt till för att förstöra det försök till ordnat spel som lagen försökte sig på.

Kedjorna i båda lagen hade mycket svårt att komma igenom resp försvar. Speciellt i andra halvlek hade Garda/När mycket svårt att ta sig fram mot Vängemålet. Den som i första hand satte stopp för sunderlaget var utmärkte Inge Hederstedt som måste hållas som planens bästa spelare. Lugn och säker i brytningarna och även i uppspelningarna är han mycket bra. Tur för Vänge att man fick honom nu då Stig Jacobsson lämnat ön.

Matchen var mållös ända till fem minuter återstod av första halvlek. Då drog Bo Jacobsson upp ett anfall på högerkanten och passade mycket snyggt till välplacerade Kjell-Åke Eneqvist som sköt stenhårt i nättaket förbi en helt chanslös Herbert Vermum i Vängemålet.

Garda/När hade något mer av spelet i första halvlek varför 1—0 ledningen var helt på sin plats.

För Vänges kvitteringsmål tjugo minuter in på andra halvlek svarade Rolf Olsson. Han vann en kapplöpning med sunderlagets försvar och slog bollen i mål via Eddie Olssons ben.

Skottet verkade inte helt otärbart för annars duktige Eddie.

Resten av matchen hade Vänge det mesta av spelet och någon orättvisa hade inte skett om båda poängen hamnat hos hemmalaget. Frågan är dock om Vänge skall fortsätta med det spelsystem som man nu spelar. Kombinationen liknade mest 3-3-4 och speciellt kedjespelet blev lidande av detta. Några egentliga kedjekombinationer förekom inte i varken Vänge eller Garda/När.

I korthet kan sägas att det var två starka försvar som lätt tog ner resp kedjor.

Den ende kedjespelare i Vänge som jag vill ge överbetyg åt är Bengt Olofsson som stundtals hade lekstuga med Garda/Närs vänsterback Rolf Pettersson.

Vängeförsvaret var som tidigare nämnts mycket bra med Inge Hederstedt och Göran Ohman som de säkraste. Även målvakten Herbert Vermum gjorde ett habilitt intryck.

I det mycket jämna Garda/När-laget är det svårt att framhålla någon. Eddie Olsson var som vanligt mycket bra i målet. Bland utespelarna skall Mats Edman på backen och Ingvar Sandström som spelade ytter ha

en blomma för juste och vårdat spel.

Utmärkt domare: Rune Fransson.

Bollen på väg in i Garda/När-målet? Nej, Eddie Ohlsson hinna rädda precis på mållinjen. Åtta egna spelare har han till sin hjälp så det skulle se ut om det blev mål vid ett sånt tillfälle...

Piggt Lärbro

3-1-slog Vänge

—av Gunnar Nilsson—

Nykomlingarna Lärbra tänker minsann inte bli några strykpojkar i vår högsta serie. Det har laget visat i de inledande seriematcherna och inte minst i lördagsmatchen mot fjolårets "fastlänningar" Vänge I K som slutade med en 3-1-seger för norrlaget efter 1-0 i halvtid. Sällan eller aldrig har jag sett ett så kämpaglatt och segersuget gäng som Lärbros fotbollgrabbar.

Man förvånades kanske en del över att ett så rutinerat gäng som Vänge inte hade något motdrag mot Lärbrotaktiken som gick ut på att först och främst täppa till i det egna försvaret, att kontrastlå med långbollar till den alltid på språng varande kedjan och mitt uppe i allt detta köra med lite kortpassning.

Vänge blev obehagligt överaskade av Lärbros kämpaglod och hade svårt att få igång sitt eget spel. Man fick aldrig någon tid att bygga upp detta, dessutom spelade man för sakta. När man så åkte på ett par s k billiga mål i baken och inte ens kunde mäta på en tilldömd straffspark, då var den dagen definitivt inte Vänges.

Vänge inledde matchen med

några hörnor och det lutade från början att bli gästernas match. Det gröntröjade laget hade det mesta av spelet första halvtimmen men Lärbrograbbarnas ströanfall var verkligt vassa.

När knappt tio min återstod av halvleken fick Lärbro ett inkast på vänstersidan. Göran Pettersson sprang snabbt ner mot hörnflaggan fick bollen som han slog parallellt med mållinjen. Efter ett flertal missar hos vängeförsvaret hamnade den hos fristående Affe Johansson som bara hade att peta kulan i tomt mål.

När så Lärbro ökade till 2-0 tio min in på andra halvlek genom en in nick av Göran Pettersson, då började man känna

Forts på sid 8

Vängespelarna var alltid stegat ett Bengt Olofsson blir efter när Cur

Nu får man ta IFK på allvar

Det finns all anledning att ta IFK Visby på fullt allvar nu. Segern över Vänge med 2—1 efter 2—0 i halvtid säger att laget är bättre än vad de flesta tror såvida man inte skall dra slutsatsen att Vänge är på väg med expressfart nedåt.

Visbylaget inledde charmant och redan efter avspark var det dags för 1—0 efter en tid av 12—15 sekunder. Det var Gunnar Söderholm, som skenade fram

med bollen och slog den i nät utan chans för Vängemålvakten.

Detta chockade tydligen Vängelaget och eldade upp IFK eftersom de sistnämnda tänkte på direkten och helt spelade ut Vänge under första kvarten. Med alla de chanser som radades upp hade en ledning med 4—5—0 inte varit en omöjlighet men turen räddade Vänge från katastrof.

Efter 2—0-ledningen i pausen blev det ombytta roller i andra halvlek. Nu var det Vänges tur att pressa men så långt som till kvittering kom man aldrig. IFK-arna var dock värda segern för sin utmärkta första halvlek.

Hela IFK-laget spelade charmant där ingen föll ur ramen. Ett extra plus skall dock ges till Tommy Bäcklund och Gunnar Söderholm. Den sistnämnde var nu placerade som inner, vilket tydligen är rätta platsen eftersom Gunnar svarade för sin bästa match hittills. I Vänge skall backen Bertil Franzén och Sven-Erik Jansson harangeras. Den sistnämnde rev och slet ordentligt men fick inte ut så mycket av sitt arbete.

Div. V

Fardhem—Roma	3—0
Vänge—IFK	1—2
Dalhem—Hemse	1—2
Lärbro—Fårösund	4—0
Garda/När—Othem	0—1
Lärbro	5 3 1 1 17— 6 7
Garda/När	5 3 1 1 16— 6 7
Fardhem	5 3 1 1 9— 6 7
IFK	5 3 0 2 10— 6 6
Roma	5 3 0 2 6— 7 6
Othem	5 2 1 2 6—10 5
Vänge	5 1 2 2 10—10 4
Hemse	5 1 2 2 10—11 4
Dalhem	5 1 2 2 9—13 4
Fårösund	5 0 0 5 2—19 0

Dalhem och Vänge delade på poängen

—Av Thomas Gottfridsson—

Som väntat blev det en hård och segsliten uppgörelse då Vänge och Dalhem drabbade samman på Vänges plan. Matchen slutade också med delad pott, 3—3. I halvtid ledde Vänge med 2—1 och 3 minuter före slutsignalen ledde Dalhem med 3—2, men Rolf Olsson såg till att en poäng hamnade hos Vänge med en ordentlig kanon.

Det är tydligt att det skall straffsparkar till för att det skall bli någa poäng för Dalhem i årets serie. Av hittills gjorda åtta mål har inte mindre än fem tillkommit på straff, men det är inte så konstigt att just Dalhem får så mycket straffsparkar. Kedjan är mycket skjutovillig och det skall "trillas" ända in till mållinjen och då uppstår lätt situationer som föranleder dessa straffsparkar. Två stycken fick man mot Vänge och båda resulterade.

Vänge startade annars matchen bäst och ledde redan efter 5 min med 1—0. Målet tillkom på nick av Inge Hederstedt. Dalhemkvitteringen lät dock

inte vänta på sig så värst länge. På en väl avvägd frispark av John-Erik Larsson kom Curt Jacobsson fri med Herbert Vermum och gjorde inget misstag.

Vänges 2—1 tillkom efter lite missförstånd i Dalhems bakre led. Bollen hamnade i alla fall ute hos Gerhard Larsson som slog in ett fint inlägg och Gillis Olofsson höll sig framme och skallade in 2—1 för Vänge. Vänge hade inte varit oförtjänta av ytterligare något mål denna halvlek då man hade det mesta av spelet och bl a träffade trävirket vid ett tillfälle.

I andra halvlek fördes spelet i ett högt tempo och flera farliga tillbud framför båda målen uppstod.

I mitten av halvleken kom så Dalhems första straffspark. Curt Jacobsson trängdes undan just i skottögonblicket och Rune Fransson dömde straff. Vilda protester från Vängehåll, men Fransson var säker på sin sak.

— Ni spelade inte på bollen utan på spelaren, förklarade han efter matchen.

John-Erik Larsson satte straffen i mål och 2—2 var ett faktum.

Straff nr 2 kom då endast 6 minuter återstod av matchen. På ett inlägg från Bertil Hellgren skött "Jogge" Johansson direkt och bollen träffade Bengt Björnlunds arm, annars kanske bollen gått i mål. John-Erik Larsson slog åter den efterföljande straffen i mål, men den här gången var det ytterst nära att Herbert Vermum räddat.

Man förstår att Vängespelarna nu börjar deppa ordentligt, men nytt hopp tändes då Rolf Olsson elegant sköt in ett inlägg från vänster "på direkten". 3 minuter var då kvar av matchen och slutresultatet får betraktas som rättvist. Vänge hade sedan chans att ta hem båda poängen på ett anfall i slutminuten, men Ulf Hejdenberg reflexräddade.

Även "Jogge" Johansson kunde ha räddat båda poängen åt andra hållet då han vid still-

ningen 3—2 till Dalhem kom alldeles ensam framför mål, men okoncentrerat sköt utanför.

I Vänges bakre försvar lade man som vanligt märke till Ulf Jacobsson och Bengt Björnlund. Även Inge Hederstedt får godkänt. I kedjan gladdes Gerhard Larsson med ovanligt piggt spel.

I Dalhem gjorde mv Ulf Hejdenberg en storstilad andra halvlek. Av utespelarna höll bröderna Sture och Hilding Pettersson ihop försvaret. Bertil Hellgren hoppade in i andra halvlek och var då bäst. Även framfusige Curt Jacobsson för-

Kräftgång för Vänge

Hemse-seger med 2-1

Hemse har tydligen kommit in i en vinnande stil och det blev nu den andra raka segern sedan det lossnat. Vänge fick se sig besekrat med 2—1 efter 1—1 i halvtid och segern var rättvis efter suderlagets press i andra halvlek.

Annars startade Vänge bäst Hemse. Stefan Hansson fick utgå på grund av skada och Bertil Green sattes ner i halvbackslinjen. Ett lyckat drag eftersom "Berra" sopade rent med besked.

Spelet jämnade sedan ut sig och det blev åter backen Erland Johansson förrunnat att göra mål för Hemse. Vänge kvitterade dock innan halvtidssignalen. I andra halvlek blev det mest i Vänge.

"Berra" får tillsammans med utmärkte Sören Pettersson, Gillis Ulmstedt och Göte Pettersson bästa betyget medan målvakten Herbert Vermum och Torsten Olsson skall harangeras

Fårösund fick nytt tvåsiffrigt nederlag

Vänge hade inga som helst besvär att besegra jumbolaget Fårösund i lördagens div. V-match. Segersiffrorna blev 10-4 efter 3-2 i halvtid. Som resultatet visar hängde Fårösund med i en halvlek och kvitterade i början av andra genom självmål till 3-3.

Vänge tog annars lätt ledningen med 3-0 men då fick Fårösund en mycket bra period och gick upp till 3-2. När Vänge sedan själva ombesörjde kvitteringen slocknade märkligt nog Fårösund och det blev mest spel mot ett mål. Konditionen tröt på norrlaget och det blev en enkel match i fortsättningen för Vänge.

Vänges jämna lag fällde av-

görandet där ingen skall rosas före de övriga medan Fårösund hade ett par bra mannar i Christer Ohlin och Åke Gylered.

Målskyttar Vänge: Gillis Olofsson, 4, Gerhard Larsson och Torsten Ölsson vardera 2 samt Lars-Erik Björnlund plus 1 självmål.

Fårösund: Anders Pettersson, Benny Säiner och Åke Gylered vardera 1 plus 1 självmål.

Vänges bästa match då Othem besegrades

Vänge gjorde enligt lagledaren sin bästa match för säsongen och besegrade Othem med klara 3—6 efter 2—4 i halvtid. Många besökande instämde och menade att Vänge spelade som ett topplag i div V. Så har man ju Gillis Olofsson som är målfarlig värre förra omgången gjorde han fyra mål och nu ett äkta hattrick.

Othem inledde annars bäst och de första tjugo minuterna dominerade laget ganska markant. Vilket även gav ett ledningsmål som såg ut att följas av flera.

Plötsligt svängde matchen och kom helt att föras av gästane Vänge. Några felaktigt beräknade utrusningar av Othemsmålvakten fick hela försvaret att

spela virrigt och inom loppet av fem minuter gjorde Vänge tre snabba mål.

Hemmalaget reducerade till 3—4 en bit in på andra halvlek och såg ut att åter få häng på Vänge men Gillis Olofsson och ett självmål ökade gästernas målskörd.

Othemslagets backar hade

svårt att hänga med gästernas snabba anfallsspel. Flera av försvararna gick för högt upp och hann sedan inte tillbaka för att täcka upp.

Bäst i Vängelaget var Ulf Jacobsson, Erland Gräsman och tremålsskytten Gillis Olofsson. Othemslagets bästa var bröderna Bosse och Lars Tore Pettersson samt alltid farlige Åke Nilsson.

Höststart

Div. IV slut 8

Årskede	11	7	3	1	20	-	6	17
Gustavsberg	11	6	5	2	19	-	9	15
Olympia	11	8	3	2	23	-	19	15
Käratorp	11	5	3	3	17	-	15	15
Årsta	11	5	1	6	28	-	22	11
VIF/Gute	11	3	4	4	15	-	19	10
Hägersten	11	3	3	5	21	-	23	9
Gubbängen	11	3	3	5	14	-	17	9
AIK	11	2	3	6	30	-	30	7
Hovviken	11	3	1	7	7	-	15	7
Storeby	11	2	2	7	9	-	17	6
Arsta	11	2	2	7	9	-	17	6

Div. V

Gårda/När	8	5	2	1	23	-	9	12
Roma	8	5	1	2	11	-	8	11
Fårhem	8	4	1	3	13	-	13	9
Vänge	8	3	2	3	27	-	19	8
Dalkum	8	3	2	3	24	-	21	8
IFK	8	3	2	3	24	-	21	8
Härnse	8	4	0	4	15	-	14	8
Lärbo	8	3	2	3	16	-	16	8
Ödhem	8	3	1	4	19	-	19	7
Fårösund	8	3	1	4	19	-	19	7
	8	1	0	7	15	-	11	0

OCH

frågetecknen
hopar sig:
Kan VIF/Gute komma igen
som topplag i "fyran"?
Och AIK hur klarar
dom sig?

7 vår högsta serie blir
det frågetecknen
nästan över hela linjen.

Vem vinner?

Bli det Gårda/När?

Vad säger

Roma om det?

Och Fårhem?

Och Vänge?

Och vem får göra
Fårösund sällskap
ner i djupet?

Ja, vi bara frågar ---

HEJA!

Mickey-69

Klar Vänge - seger över Roma med 3-1

Vänge-Roma-matchen bjöd på ganska piggt spel och ett rättvist slutresultat med seger för Vänge med 4—1 efter 2—1 i halvtid. Det kunde också ha blivit flera mål från båda hållen där Roma hade chanser i första och Vänge i andra.

Kanske att tidigare andraplacerade Roma var en liten besvikelse. Försvaret var sårbart, vilket inte minst visades när den fint spelande Vänge-kedjan kombinerade sig fram gång efter annan. Även kedjan i Roma har setts bättre.

Vänges målvakt Herbert Verum klarade sig ypperligt och räddade mycket snyggt vid ett

par Roma-genombrott, och i övrigt skall Alf Sandström och Bosse Lundmark harangeras liksom hela kedjan. Roma hade sina främst i Anders Björklund i anfallet och målvakten Ingvar Ahlqvist.

Målskyttar Vänge: Gillis Olofsson 2 samt Lars-Erik Björnlund och Gerhard Larsson vardera 1. Roma: Bengt-Arne Lyander 1.

Vänge förbi Roma Vann returen, 1-0!

— Av Age Franking —

Vänge kunde också vinna returmatchen över Roma på Klostervallen där matchens enda mål kom i andra halvlekens 6:e minut genom Vänge-yttern Gillis Olofsson. Någon större tillställning blev det inte men Vänge vann rättvist eftersom Roma i det närmaste var i avsaknad av kedja.

Man hade dock unnat brukslaget 1-1 i mitten av andra halvlek då Curt Ljunggren slog på en boll mot öppet mål men Vänge-centerhalven Alf Sandström kom rusande och utförde ett akrobatiskt nummer på själva mållinjen och lyckades få bollen utanför.

Men Vänge hade också flera chanser och det var ytterst nära att Roma-målvakten Ingvar Ahlqvist fått vittja sitt mål vid ett par andra tillfällen. Vängespelaren var dock för heta på gröten och sprang ihop när det var dags att lossa vilket gjorde att Roma-försvaret kunde rädda.

Björn Jacobsson gjorde comeback i Vänge-laget och hade ett par farligheter i första innan konditionen tröt. Bland annat kunde ett rungande stolpskott noteras. Annars startade Roma bäst och hade ett visst grepp om spelet under första kvarten. Några chanser kunde dock kedjan inte skapa. Spelarna vägde för lätt mot det psykiskt starkare Vänge-försvaret.

Roma-laget har dock en mycket låg genomsnittsålder och får se framtiden an. Någon **topplacering** lär det inte bli i

år eftersom man saknar genom-brottsmän. Nu hade man också reserver för Leif Svensson och Björn Möllerström. Två som annars brukar kunna utnyttja tillfällena.

Alf Sandström, Ulf Jacobsson och Gerhard Larsson hörde till de nyttigaste spelarna i Vänge-laget där också Bosse Lundmark skall ha en blomma för sina brytningar. I Roma får Sam Ahlström, Björn Andersson och Curt Ljunggren bästa be-tyget.

Klar Vänge - seger över Othem med 3-0

Othem blev inget större problem för Vänge som klarade hem segern med 3-0 efter 0-0 i pausen. Vänges bättre kondition och fyndigare kedjespel fällde avgörandet även om Othem höll jämnt i första halvlek.

I andra dominerade dock Vänge-laget ganska kraftigt och segern var välförtjänt. Den kunde faktiskt varit ett par mål större.

Othem kom inte närmare än ett ribbskott i första halvlek och det var egentligen det öppnaste tillfället som norrlaget lyckades skapa.

I Vänge-laget dominerade Alf Sandström i försvaret medan hela kedjan får överbetyg för bra spel. Speciellt målskyttarna Gillis Olofsson och Gerhard Larsson var på alerten ordentligt. I Othem får Jan-Ove Schälén, Bo Pettersson och Åke Nilsson överbetyg.

Målskyttar Vänge: Gillis Olofsson **2** och Gerhard Larsson **1**.

Drar Fårösund ur sitt fotbollslag?

— Av Gunnar Sunneborn —

Vänge befäste sin ställning som en av div V-fotbollens segeraspiranter genom en övertygande seger över bottenlaget Fårösund på söndagen. 6—0 slutade den ojämna drabbningen och även om resultatet var något mål för smickrande för gästerna så var de dock i allt helt överlägsna sina motståndare.

Fårösunds lagledare Rolf Söderberg funderar fö att dra sitt lag ur serien p g a att några av hans mannar förutom tillräckligt kunnande också är i avsaknad av den rätta ambitionen och viljan. Vare sig lock eller hotelser lär bita på dessa "besserwiser".

Torsten Olsson gav sitt lag ledningen i 9:e minuten sedan hammabacken Lasse Weinbrandt serverat en gratispassning istället för en planerad bakåtpassning. Under den följande halvtimmen var spelet ganska jämnt och frapperande var hur snällt Vängespelarna gick i gillrade offsidessällor. Före halvtidsvilan hann dock Gillis Olofsson öka Vänges ledning, också nu på grund av slarv och missförstånd mellan norrslagets sista utposter.

45 minuter är tydligen ett absolut maximum — med ett par undantag — för de dåligt

tränade hemmaspelarna. I andra halvlek tilläts vängespelarna helt bestämt takten och lät sina motståndare agera statister. Tvåsiffrigt låg bra till men p g a alltför stor lekfullhet nöjde man sig med segerresultatet 6—0.

Gillis Olofsson svarade i andra halvlek för tre strutar i följd, två på straff, och Lars Erik Björnlund fick fritt fram i slutminuterna och noterade slutresultatet.

En av de absolut bästa aktörerna på plan var hemmalagets vänsterhalv Anders Nyström. Tio sådana till och Fårösund skulle tillhöra topplagen istället. William Gunnarsson, centerhalv, var den andre med kvalifikationer för div V.

Vängespelarna var också de för dagen ganska anonyma, kanske beroende på att de med det svaga motståndet kunde para krafterna till kommande arbetsvecka och så småningom vetti-

gare dueller. Yttrarna Gerhard Larsson och Gillis Olofsson minns man dock. Gerhard för sitt konsekventa linjespringande och väl avvägda passningar och Gillis för målfarligheten.

Vänge-missar men seger över Hemse

Vänge gick upp till serieledningen sedan Roma avfärdat Garda/När. Vänge-laget hade dock inte sin bästa dag även om det blev seger med 2-1 efter halvtidssiffrorna 1-1 mot Hemse. Det missades kopiöst mycket av Vänge-kedjan.

Hemse kan vara glada för att förlustsiffrorna blev så små. En seger med 6-7 mål hade inte varit omöjligt med tanke på alla de chanser som upprörande slarvades bort av Vängelaget. Det är dock en viss styrka att kunna vinna även om man spelar dåligt.

Att Bertil Green betyder över 50 procent i Hemselaget bevisas denna match. Hemseförsvaret var hur ihåligt som helst och den tidigare fina offsidetaktiken (där "Berra" Green är räven i församlingen) var helt försvunnen. Vängeförward kom hur lätt som helst igenom och det var upplagda målchanser som sum-pades.

De första 20 minuterna hängde Hemse med och tog också ledningen genom Claes Thoms-son. Men sedan vände Vänge på det hela och speciellt i andra halvlek var dominansen fullständig. För Vänge nätade i tur och ordning Bengt Björnlund och Gerhard Larsson.

Inge Hederstedt var strategen i Vängelaget denna gång och var den ende som kan få överbe-tyg. Kedjan spelar mycket finurligt men får underbetyg ge-nom alla missar. I Hemse var som sagt försvaret mycket dåligt medan kedjespelet dominerades av Lars-Erik Enblom.

Stark andra halvlek gav klar Vänge-seger

— Av Thomas Gottfridsson —

Efter en trevande första halvlek lossnade det ordentligt för Vänge i den andra, i matchen mot nykomlingarna IFK och sengersiffrorna skrevs till slut till solklara 5—1 (1—1). I andra halvlek dominerade Vänge stort och slutresultatet var inte på något sätt för stort.

I våras vann IFK med 2—1 och i halvtid såg det ännu lovande ut för stadslaget som höll spelet uppe de 45 första minuterna. På ett mycket vackert långskott kunde Gunnar Söderholm efter ca 25 minuters spel ge IFK ledningen med 1—0. Skottet svedde gräset och letade sig in vid ena stolpen.

Fem minuter senare kom dock inte helt oförtjänt Vänges kvittering. Torsten Olsson kom fri och skulle bara runda Mats Ahlström i IFK-målet men denne fällde honom ojuste och straffen satte Gillis Olofsson säkert i mål. 1—1 i halvtid alltså.

★ Björnlund inledde...

Redan i inledningen av andra

halvlek såg man dock vart matchen skulle "barka hän". Bengt Björnlund inledde med att ge Vänge ledningen med 2—1 på ett flackt skott i ena hörnet.

IFK tilläts nu inte alls sticka upp och hade praktiskt taget inte ett farligt tillbud i andra halvlek, kedjan var också mycket klen — Gunnar Söderholm och Bengt Schlyter var de enda som förmådde uträtta något positivt.

3—1 svarade Gerhard Larsson för sedan mål-Ahlström missat en utrusning.

★ Två stolpskott

4—1 var Gillis Olofsson mannen bakom sedan han bara hade att slå bollen i tomt mål efter di-

verse schabbel i IFK-försvaret. Ensam med IFK-målvakten avslutade Torsten Olsson målskyttet med att lätta bollen förbi Mats Ahlström.

Från andra halvlek kan dessutom nämnas att Vänge hade två skott i stolpen.

I andra halvlek spelade hela Vänge-kedjan mycket snabb och rörlig fotboll där ingen särskild skall nämnas före den andre. Även försvaret spelade säkert med ch Alf Sandström som primus motor.

I IFK får förutnämnda kedjespelare plus Tommy Bäcklund i försvaret de bästa betygen.

Bra domare var Willy Nicklasson.

Per-Olof Jansson var Vänges bästa spelare

— Av Thomas Gottfridsson —

Vilken debut! Ja, det måste man säga om Vänges 17-årige Per-Olof Jansson, som i segermatchen mot Dalhem i lördags framstod som en av planens allra främsta spelare. Vänge vann med matchens enda mål inspelat i början av andra halvlek av Bengt Björnlund. Per-Olof Jansson som här gjorde sin första match i A-laget är son till f.d. storspelaren Åke Jansson.

Vänges seger var helt i sin ordning och det troliga är väl också att man nu rör hem serie-segern. Matchen fördes hela tiden i ett relativt högt tempo och spelet var efter gotländska förhållanden bra.

★ Ivan G i stöten

Vänge inledde onekligen bäst och hade också de fetaste målchanserna i första halvlek, men Ivan Gustavsson i dalhemsmålet var ordentligt i stöten och gjorde en hel del fina räddningar av frispelade vängeforwards, bl. a. ett par tre benparader av toppklass.

De båda skyttekungarna John-Erik Larsson och Gillis Olofsson fick alltså gå mållösa från plan den här gången, närmast till målkänning av de båda var Gillis med ett markskott som Ivan G klarade.

Efter c:a fem minuters spel i andra halvlek föll så dagens enda och så betydelsefulla mål. Lycklig målskytt var Bengt Björnlund, som hade nöjet att se sitt inte alltför hårda skott smita in vid ena stolpen.

Dalhems farligaste chanser i andra halvlek var ett skott precis uppe i krysset och en nick som Herbert Vermum i vängemålet fick göra dagens snyggaste räddning på. Båda farligheterna var signerade "Jogge" J.

Då c:a en kvart återstod av matchen skallade lagkamraterna Gillis Olofsson och Per-Olof Jansson ihop så illa, att den förstnämnde fick åka till lasarettet och sy ihop ett fult jack i pannan.

★ Bra halvbackstrio

Planens dominerande lagdel var Vänges halvbackslinje Ulf Jacobsson, Alf Sandström och

Per-Olof Jansson, speciellt den sistnämnde som fått hoppa med istället för Inge Hederstedt har

förutsättningar att bli något stort, speciellt i nickdueller är han suverän. Alf Sandström gjorde två tabbar som kunnat få allvarigare följder, men var i övrigt mycket säker. Även målvakten Herbert Vermum och Bengt Björnlund i kedjan visade bra spel.

Klart bästa betyget i Dalhem går till målvakten Ivan Gustavsson. Bra i försvaret var också vb Curt Jacobsson som lyckades neutralisera Gillis Olofsson. Även bröderna Knut och 'Jogge' Johansson förtjänar överbetyg.

★ Per-Olof Jansson (överst) och Bengt Björnlund var Vänges matchvinnare mot Dalhem. Per-Olof debuterade i A-laget med att vara en av planens bästa spelare och Bengt gjorde Vänges och matchens enda mål.

Vänge allt närmare segern i div. V, 3-1

— Av Thomas Gottfridsson —

Trots att Vänge inte spelade som något ledarlag i matchen mot i seriebotten liggande Lärbro, vann man en klar seger med 3-1 (2-1). Någon bra match blev det alltså rakt inte, därtill stod tydligen för mycket på spel för båda lagen.

Lärbro hade sin bästa spelperiod under matchens första kvart, då man pressade tillbaka Vänge ganska ordentligt. Matchen var också bara fem minuter gammal då norrlaget tog ledningen med 1-0. Jan "Loen" Johansson fick till synes rätt lättvindigt ta sig igenom Vänges högerförsvar och ställde sedan målvakten utan chans på det välplacerade målskottet.

När Lärbro så hade sprungit av sig den värsta iveren kom Vänge igång mer och mer.

I 25:e minuten kom hy Bengt Olofsson loss på högerkanten, serverade ett fint inlägg som Torsten Olsson tog ner med

bröstat, och från bara någon meters håll otagbart satte bollen i mål.

Tio minuter senare var det dags för ett nytt vängemål. Annars säkert spelande lärbrocenterhalven Curt Söderberg missade grovt en nick och Torsten Olsson kom igenom och satte bollen snyggt i mål nästan i ena krysset.

★ Inge H bäst

Det mesta i spelväg i andra halvlek stod Vänge för och ett slutresultat på ett par vängemål ytterligare var inte så avlägset. Forwards träcklade dock för mycket framför lärbro målet.

3-1 svarade Gerhard Larsson

för sedan lärbro målvakten varit ute på en mindre "utflykt" och lämnat målet tillspilloget.

"Gerre" tog väl vara på chansen och med ett markskott vid ena stolpen satte han den definitiva "spiken i lärbrokistan".

I slutminuterna var det nära 3-2 efter schabbel i vängeförsvaret. Inge Hederstedt (dagens bäste man i Vänge) lyckades dock på något mystiskt vis reda upp situationen. Andra starka namn i Vänge var ch Alf Sandström och Gerhard Larsson.

I norrlagets försvar går de bästa betygen till ch Curt Söderberg och hb Torsten Gardell. I kedjan fanns ingen som höjde sig över mängden.

★ Roland Olsson, Vänge, har kommit i fint läge och nickar över Lärbro-målvakten Dan Pettersson. Bollen gick dock aningen utanför. T v ses Inge Hederstedt följa händelseutvecklingen.

Vänge säkrade sin serie-seger trots reservbetonat lag!

— Av Thomas Gottfridsson —

Saken är klar. Vänge återfinns nästa säsong i div. IV. Med hela fyra poängs försprång kan man nu se fram emot den tilltänkta seriefinalen mot Fardhem nästa helg. En seriefinal som alltså "fryser inne", eftersom Hemse slog Fardhem. Eller som vängeledaren Rolf Olsson sa efter matchen:

— Nu kan vi ju spela i frack nästa match.

Matchen mot Garda/När vanns med klara 3—1 (2—0), siffror som ungefär avspeglar vad som händer under matchen. Rättvist alltså.

Man hade trott att Vänge skulle få det mycket svårt, då man fick ställa upp utan fyra av lagets bättre spelare, Gerhard Larsson, Alf Sandström och Inge Hederstedt på rep-månad och Torsten Olsson skadad. Även Garda/När saknade en del ordinare folk, bl a Bengt Johansson. Med den bakgrunden

hade man svårt att tänka sig att Vänge trots allt skulle ro skutan i land.

Nu fick man "kasta" in 41-åriga Åke Jansson (Gotlands meste landsskapsspelare med 19 matcher. Åke spelade center och i första halv. var han en av de bättre på planen, då han serverade sina kedjekamrater mån-

ga härliga "mackor". I andra tröt dock konditionen något. Åkes son, 17-årig Per-Olof, spelade centerhalv med stor säkerhet. Ett stort framtidslofte som dock har sin rätta plats på mittfältet.

■ GILLIS TVÅ MÅL!

Andra framtidsmän har Vänge i de yngre bröderna Björnlund, Lars-Erik och Jan, som nu fick visa sig på riktigt.

Vänge tog genast hand om kommandot i matchen och tillät inte Garda/När att bygga upp sitt spel bakifrån. Det skulle dock dröja ända till mitten av halvleken innan Gillis Olofsson kunde klämma in 1—0 på ett otagbart skott i ena burgaveln.

Innan pausvilan hann man också med att göra 2—0. Även den här gången var det Gillis Olofsson som nätade. Målet tillkom på straff, efter hands på ch Gunnar Pettersson.

8 minuter in på andra halvlek schabblades det ordentligt i suderlagets bakre led. En försvarare skulle slå bort bollen från mållinjen, men gjorde det inte bättre än att den tog på ett ben tillhörande en lagkamrat. Självsmål alltså och 3—0 för Vänge. Nu trodde man saken var klar. Två minuter senare kunde dock Garda/När reducera till 3—1, sedan Bo Jacobsson vunnit en kapplöpning om bollen med Vänges vänsterförsvar. och snyggt satte bollen i nättaket.

■ VERMUM TOG STRAFF

Resten av halvleken karaktiserades av ställningskrig på mittfältet, men Vänge stod dock för de farligaste framstötarna.

Då ca 5 minuter återstod tilldelades Garda/När en straff, som Einar Thomsson inte slog

bättre än att utnå målvakten Herk kunde rädda. 3—1 så tiden ut.

Nämnde Herber förresten spelat utliga på sistone och som ett av de sälllaget. Bengt Björn genomgående frärens match, med e matchen igenom.

Bröderna Björn att bli den fjärde trion i Vänge. T Jansson (Åke, Alf Åkes son Per-Olof (Björn, Stig och (Rolf, Roland och

Garda/När bäs gårdagens match Ahlvin och ch G son.

Garda/Närs vb gren skulle förre plan då han i slut arg på Gillis Olo enkelt gav honon baken. Men doma

□ *Segrare div. V, Gotland, Vänge IF, stående fr v: Thomas Thomasson (lagledare), Gillis Olofsson, Bengt Björnlund, Åke Jansson, Alf Jansson, Per-Olof Jansson, Lars-Erik Björnlund och Jan Björnlund.*

Knästående fr v: Roland Olsson, Bo Lundmark, Herbert Vermum, Bertil Franzén och Ulf Jacobsson. På bilden saknas en hel del ordinarie spelare, bl a Gerhard Larsson, Inge Hederstedt, Alf Sandström, Torsten Olsson och Bengt Olofsson.

Grann avslutning av Vänge-laget som slog Fardhem

Årets gotländska serievinnare Vänge gjorde en fin avslutning i årets serie. Med 4—0 (4—0) slog man ett för dagen mycket blekt Fardhem. Vänge har inte förlorat på de 12 senaste matcherna, så någon tvekan om rätt seriesegrare finns inte.

Efter en mycket tveksam inledning i våras har ju Vänge kommit igång mer och mer och har nu i slutspurten varit helt suveräna. Det blir alltså div IV nästa år.

Matchen mot Fardhem var avgjord redan i halvtid. Ställningen var redan då 4—0. Man trodde sedan att det skulle rasa ordentligt i andra halvlek, då fardhemsmålvakten Rolf Widén skadades vid Vänges fjärde mål och fick lämna planen. Göte Pettersson fick dra på sig målvakts-tröjan och skötte sig med den äran. Inte ett mål i baken.

Redan efter ca 10 min spel ledde Vänge med 2—0. 1—0 kom i första anfallet där Gillis Olofsson var siste man på bollen efter en fin kombination. 2—0 svarade Gerhard Larsson för. Därefter tilldömdes Fardhem en straff som dock inte Staffan Flodman lyckades placera inom målramen. En psykologisk miss.

När sedan Ulf Jacobsson med en av sina patenterade rökare ökade till 3—0 var matchen avgjord.

★ Inge H bra

Fyra minuter före paus ökade Gillis Olofsson till 4—0 och fastställde därmed också slutresul-

tatet. I samma veva skadades alltså Rolf Widén.

Andra halvlek blev sedan spelmässigt sett mycket dålig, där Fardhem faktiskt spelade i hårdaste laget. Vänge gick in för att hålla ställningen och lyckades väl.

Inge Hederstedt hade flyttats upp som center och skötte den sysslan mycket bra. Han var delaktig i tre av målen. Även Gillis Olofsson får överbetyg för sina två mål. I försvaret — som inte sattes på några hårdare prov — var Roland Olsson den genomgående bäste.

I fardhemsförsvaret var Sam Björklund den store resen. Godkänt betyg också till Nisse Funck.

Vänge borde rättvist ha fått ena poängen

Av THOMAS GOTTFRIDSSON

Det blev inte Vänge förunnat att inleda årets div. IV-säsong på samma strålande sätt som de båda Visbyklubbarna gjorde. Gästande Traneberg kunde efter söndagens match vända åter till Stockholm med en 2—1-viktoria i bagaget. I halvtid var ställningen 1—0. Vänge stod ingalunda fastlänningarna efter i spelhänseende — vad som avgjorde den här matchen var två tabbar i Vängeförsvaret — dålig täckning respektive markering vid en frispark och vid ett inkast,

Traneberg är liksom Vänge nykomlingar i div. IV — "Tranan" kom tvåa i sin div. V-serie i fjol — men något topplag i den här serien lär man inte bli. Det kunde man klart se i söndagens match.

Första halvlek var i stort sätt jämn även om man kunde skönja lite bättre spel ute på plan från gästernas sida. Synd bara att inte Vänge kunde hålla 0—0 halvleken ut. Tranebergs mål kom nämligen bara sekunderna innan pausvilan. Målet tillkom på en frispark strax utanför straffområdet där centern Kim Löfdahl hittade en lucka i muren och skickade upp bollen mycket snyggt i ena krysset. Här borde vängeförsvaret täckt upp bättre.

● ULFS FRISPARK

Hemmalaget saknade dock inte

chanser under den första halvleken. Vad man särskilt minns är Ulf Jacobssons frispark tätt utanför ena stolpen, Gillis Olofssons genomspringning med skott ovanför samt Gerre Larssons rökare i ena stolpens utsida.

Vänge inledde andra halvlek mycket bra och hade en ihärdig press som dock inte ville resultera. Torsten Olsson hade ett fint skott som målvakten fick tippa till hörna och Gillis Olofsson ett skott som var nära att schabblas in av målvakten.

● RÖKARE AV BJÖRN

Mer eller mindre som en kalldusch kom 2—0 där Conny Gustavsson kunde klippa till direkt på ett inkast. Detta hände i 13:e minuten. Därefter sjönk spelkvaliteten ganska avsevärt och det var först fem minuter före full tid som det började "röra på sig"

igen. Vänges 12:e man Björn Jacobsson — som fått hoppa in i stället för skadade Inge Hederstedt i mitten av första halvlek — fick drömträff på ett inlägg från debutanten Kjell Westergren och det blev en snygg strut. Matchens sista fem minuter blev det nervöst värre framför gästernas mål och det var vid ett tillfälle ytterst nära att Vänge klarat ena poängen då Totte Olsson kom fri efter frispark.

● VERMUM BÄST

Målvakten Herbert Vermum var hemmalagets och kanske planens främste spelare med säkra ingripanden matchen igenom. I försvaret förtjänar också Roland Olsson och Per-Olof Jansson överbetyg. Även debutanten Kjell Westergren kom ifrån matchen med hedern i behåll. Torsten Olsson var bäst bland kedjefolket.

Ny Vängeförlust

När kommer turen?

— av Kenneth Lorenzon —

Vänge förlorade igen och det var ett besviket gäng som lämnade planen med 4—2 i baken. Motståndarna Bele fick hjälp med ett par mål, så man förstår Vängelagets besvikelse. Med lite tur hade man kunnat få med sig åtminstone ena poängen hem.

Det var också Vänge som inledde matchen bäst och kunde göra ledningsmålet. Det var Gillis Olofsson som behärskat sköt i mål efter en fin framspelning av Bengt Björnlund. Men det blev tyvärr snabb kvittering genom att Vänge täckte upp dåligt framför sitt eget mål. Vid ett grovt försvarschabbel senare kunde också Bele ta ledningen med 2—1. Ett resultat som stod sig halvleken ut.

I andra halvlek trodde man att Bele skulle ta kommandot. Men det blev istället Vänge förunnat att kvittera genom Ulf Jacobsson. Ulf tråkade sig

förbi tre man och sköt tursamt i mål. Först tóg bollen instolpen och sedan på målvaktens rygg innan bollen gick i nät.

Men mera skulle det inte bli för Vänges del. Det blev istället Bele som åter kunde ta ledningen. Denna gång spelade målvakten i Vänge — Herbert Vermum — för passivt. Han skulle ha rusat ut så hade han haft en chans att boxa bort

bollen. Beles fjärde mål kom sedan på straff.

Ulf och Bengt Jacobsson var de bästa i Vänge. Men också målvakten Herbert Vermum skall ha en blomma trots missen vid tredje målet. Ett genomgående fel i Vänge är dock att man breddar spelet för dåligt. Nu fick inte yttrarna vara med, och det är ju synd när man har fina mannar där.

Vänge gör i morgon sitt andra framträdande inför hemmapublik och möter Spånga som har en 1—0-förlust i sin enda tidigare match. Vänge har ju inte varit gynnade av en lika fin seriestart som de andra två lagen, men blir det seger i morgon så kanske spelet lossnar. Vänge har inte varit sina motståndare underlägsna i de tidigare matcherna, men med otur och slarv med i spelet har det inte gått vägen.

Inge Hederstedt är fortfarande skadad och Björn Jacobsson tar hans plats i fyrbackslinjen. Den preliminära laguppställningen blir: Herbert Vermum — Kjell Westergren, Roland Olsson, Per-Olof Jansson, Björn Jacobsson — Bengt Björnlund, Ulf Jacobsson — Gillis Olofsson, Torsten Olsson, Gerhard Larsson, Jan Björnlund.

Vänge kan vara glada för första poängen 2-2 mot starkt Spånga

- THOMAS GOTTFRIDSSON -

Ja, så har då också Vänge fått sin första poäng i årets div. IV-spel. Och den poängen skall man vara mycket tacksam för. 2-2 (1-1) mot Spånga var starkt gjort av Vänge. Spånga är nämligen inget dåligt lag — spelade faktiskt bättre än Vänges förra hemmagäster Traneberg.

Vänge skall som sagt vara tacksamma för den poäng som man nu fick, skulle något lag vunnit så hade en Spånga-seger med ett par mål varit det mest rättvisa — speciellt om man ser tillbaka på det övertag som gästerna hade före paus. Nåväl, det är målen som räknas och bägge Vänge-målen var bra saker.

Men det började inte särskilt lyckosamt för hemmalaget. Redan efter knappa 2 minuter tog gästerna ledningen med 1-0. Centern Björn Berggren vann en kapploppning med Vänges vänsterförsvar sedan han fått en passning ungefär vid mittlinjen.

Spångas tränare Birger Eklund — tidigare allsvensk i Djurgården och även med i landslaget — var säker på sin sak och sade ärligt: — Jag stod vid mittlinjen och såg att vår kille var ca 2 meter offside. Men linjemannen Knut Mattsson var av annan uppfattning och målet godkändes.

★ Debutant gjorde 1-1

Vänges debutant Jan Björnlund lät sig dock inte nedslås av denna motgång och 3 minuter senare var det dags för kvittering. Jan fick iväg en boll ungefär från straffområdet som slank in vid ena stolpen och nu stod det alltså hastigt och lustigt 1-1.

Resultatet stod sig halvleken ut trots att Spånga dominerade ganska kraftigt och hade ett par mycket feta chanser att ta ledningen.

★ Gillis nickade in 2-1

I andra halvlek höll Vänge spelet uppe betydligt bättre och kunde också ta ledningen med 2-1 efter tio minuters spel. **Gillis Olofsson** och Spångas

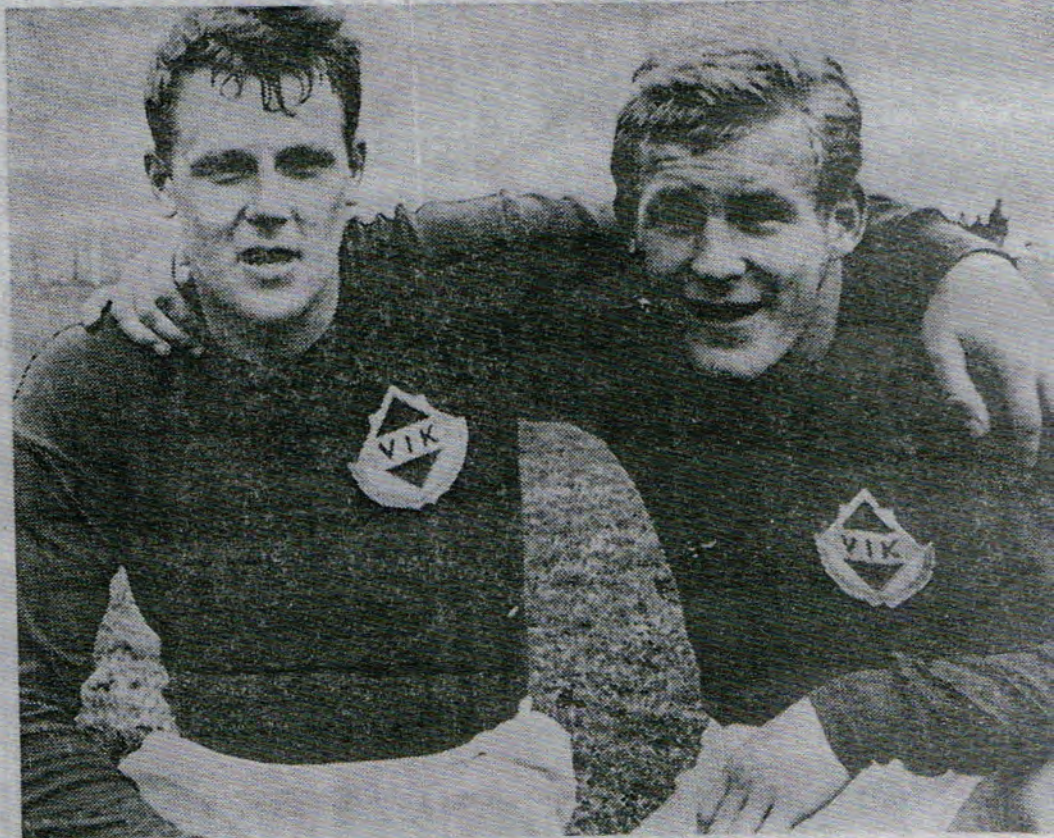
målvakt rusade mot bollen från varsitt håll, det blev en hög studs, Gillis hoppade så högt han nådde och nådde faktiskt högre än målvakten och knopade in bollen i nät. En liten tabbe av målvakten men samtidigt mycket starkt av Gillis att nå så högt, målvakten har ju en hel arm att ta till...

Vänge höll nu spelet uppe bra och man började så smått hoppas på en tvåpoängare. I 25:e minuten kom dock 2-2 efter ett litet missförstånd mellan uteförsvaret och målvakten **Herbert Vermum**. Björn Berg-

gren gjorde målet på en nick som sakta seglade in i Vängeburen. Resten av matchen hände inget anmärkningsvärt.

★ Herbert bra

Herbert Vermum gjorde en mycket bra match i målet — trots att inte första målet verkade otagbart och trots missförståndet vid andra målet. Herbert har ett verkligt fint grepp på bollen. Hela fyrbackslinjen med Björn Jacobsson, Roland Olsson, Per-Olof Jansson och Kjell Westergren får också godkänt Lite dåliga uppspel drar dock ner betyget.

★ Vänges båda målskyttar som ordnade den första poängen i år, **Gillis Olofsson** (tv) och **Jan Björnlund**.

Vängemålvakten bäst på plan då AIK och Vänge spelade 1-1 Mål på straff och frispark

— AV THOMAS GOTTFRIDSSON —

Straff eller inte. Det var det stora diskussionsämnet efter onsdagens div. IV-batalj mellan AIK och Vänge som slutade 1-1 (0-0). Händelsen utspelades 20 minuter in på andra halvlek och matchen var ännu mållös. Sune Nilsson var på väg mot mål med Vängebacken Kjell Westergren hack i häl. Kjell fick ut ett ben i sista stund, fick bort bollen, men Sune Nilsson stupade också på det utsträckta benet. Den stora frågan gällde. Fälldes Sune utanför eller innanför straffområdet?

Man trodde nu allmänt att Vänge var ett slaget lag. Gröntröjorna reste sig dock förvånansvärt snabbt efter den kallduschen och höll spelet mycket väl uppe resten av matchen. 7 minuter före slutet kom också kvitteringen. Vänge fick frispark 6-7 meter utanför AIK:s straffområde. Målskytten Ulf Jacobsson bevättar:

— Fick se en lucka i AIK-muren som ännu inte hade radat upp sej ordentligt. Bengt Björnlund petade bollen till mej och jag fick en verklig drömträff med vänstern så bollen satt fint nere i Thomas Engströms ena hörn.

★ Bättre mot Spånga

— Men jag sätter matchen mot Spånga som vår starkaste hittills i år. Laget var jämnare då, tyckte lagledaren Rolf Olsson.

Och man får faktiskt hålla med Rolf om den saken. Visst gjorde Vänge även mot AIK en storstilad andra halvlek

men laget är inte lika jämnt som exempelvis AIK. Kedjan och ytterspelet haltar.

★ AIK skulle oavgjort i första

Vad hände då under första halvleken? Ja, skall man vara uppriktig så borde faktiskt AIK avgjort matchen då.

— Det är fruktansvärt att slarva bort så många målchanser, dundrade AIK-ledaren Sten Rohnström efter matchen. Syndabock nr 1 var väl Sune Nilsson som hade åtminstone fyra mycket fina tillfällen att göra mål på. Även Kjell-Åke Jarlheden hade ett par jättechanser som borde gett utdelning. För fint förarbete till dessa chanser stod Rune Nilsson och Lasse Gadd, den senare föll dock tillbaka avsevärt efter paus.

★ Vermum glänste

I sammanhanget skall vi dock inte glömma bort att i Vängemålet fanns dagens klart bästa spelare på plan. Herbert Ver-

— Det var över en meter utanför straffområdet, sa en bitter Kjell Westergren efteråt. Och nog såg det från läktarhall ut som om förseelsen skedde utanför linjen, även om Sune föll på för honom "rätt" sida om linjen. Domaren Göte Forsman var dock säker på sin sak och sprang direkt mot straffpunkten. Linjemannen Bertil Persson stod väl placerad och gick också tre steg framåt vilket betyder straff. Gösta Svensson satte säkert straffen i mål och AIK ledde med 1-0. En gladare "Gösen" har man väl sällan sett.

mum briljerade med den ena fantomräddningen efter den andra och man förstår att AIK-forwards fick skrämselhicka så fort man fick se Herbert framför sig. Till slut sköt man ju också skotten mitt i famnen på honom...

Bland utspelarna i Vänge är Bengt Björnlund värd ett stort plus för sin fina andra halvlek då han faktiskt fanns överallt på plan. Björn Jacobsson hade också några fina upplopp på sin kant som varit värda att bättre öde.

★ Ytterspel saknas

I kedjan saknar man ytterspelet. Gerhard Larsson — som förresten hade ett verkligt fint långskott som var nära att slinka in i andra halvlek — bör återta sin ytterplats, där trivs han säkert bäst, hans spel kommer inte till sin rätt där han spelar nu. Gillis Olofsson på andra kanten bör hålla sig längre ut så att spelet breddas

och luckor skapas för Tors Olsson.

★ Claesson bra

I AIK-försvaret gjorde Göran Claesson en verkligt stark match liksom Gösta Svensson. Den senare gjorde dock en liten tavla vid bakåtpassning i första halvlek som så när kunnat ge Vänge ledningen. Ulf Göland spelade verkligt värdat på mittfältet och är verkligen mån om att hålla koll till rätt adress, i synnerhet mer hårdhet från hans sida vore kanske önskvärdt.

Kedjan spelade verkligt bra under första halvlek — det var bara målen som fattades men det är ju inte bara för målet stås... Mest framåt är Rune Nilsson även om han drivs lite för länge ibland. I kedjan Åke Jarlheden och Kid Claesson har man två naturliga yttre där Jarlheden för dagens var den som var mest på bollen — trots de missade chanserna.

Vänge spelar som vanligt sin hemmamatch på söndag. Lidingö är motståndare den här gången och det lär säkert bli knepigt för Vänge att vinna den matchen. AIK vann i sin första match med 3—1 över Lidingö men i de två efterföljande matcherna har ö-borna vunnit med 1—0 respektive 2—0 så försvaret verkar vara svårflirtat, men det är ju Vänges också... Kan man göra två så bra halvlekare som den sista mot AIK på Vallen i onsdags så lär två poäng ligga inom räckhåll. Lagledaren Rolf Olsson ändrar inte på sitt lag vilket betyder följande lag på söndag:

Herbert Vermum — Kjell Westergren, Roland Olsson, Per-Olof Jansson, Björn Jacobsson — Gillis Olofsson, Tors-ten Olsson, Gerhard Larsson, Jan Björnlund, 12:e Lars-Erik Björnlund.

Som väntat fick Vänge det mycket besvärligt i söndagens div IV-uppgörelse mot Lidingö. Någon poäng blev det heller inte för gästerna den här gången. Gästerna vann tillställningen med 2-1 — ett slutresultat som fastställdes redan i första halvlek.

Även om Vänge i slutet av matchen var nära att få ena poängen måste Lidingös seger betraktas som fullt rättvis. Man förde nämligen spelet i stort sätt hela matchen och hade mera fantasi i spelet än Vänge.

Vänge fick annars något av en drömstart genom att i inledningsminuterna ta ledningen med 1-0. Målet får Lidingöförsvaret ta på sig. Stort schabbel där till slut Gerhard Larsson kunde få bollen över mållinjen efter pass från Gillis Olofsson. Lidingöspelarna ville dock ha det till att bollen aldrig var över mållinjen. Linjemannen stod dock väl placerad och kunde ge tecken till domaren Rune Fransson att bollen varit klart över linjen.

★ Välplacerat skott

I 17:e minuten var det dags för kvittering. Högerbacken Göran Arkinger tog ner bollen mycket snyggt en bit utanför straffområdet och slog bollen i mål välplacerat vid ena stolpen.

Vänge hade sedan ett par farliga kontringsanfall där Bengt Björnlund efter hörna fick fin straff, bollen såg ut att gå i mål men Lidingös hb räddade på mållinjen. Även Gerhard Larsson var nära att göra mål efter en kapplöpning med en försvarare, men skottet gick utanför.

I 30 minuten — Lidingö hade dessförinnan haft ett ribbskott — fick Lidingös Leif Eklund ostört springa igenom på högerkanten och göra 2-1. Lite onödigt i det läget faktiskt.

★ Farliga hörnor

I första hälften av andra halvlek dominerade Lidingö ganska kraftigt men mot slutet av matchen kom Vänge upp i en hel del kontringsanfall som faktiskt var mycket nära att ge utdelning. Två gånger slog bollen i ena stolpen. Vänge fick också ett par hörnor som varit värda ett bättre öde, varje gång blev det hyperfarligt framför Lidingömålet.

Om vi övergår till spelarkritiken så får målvakten Herbert

båda målen — var kedjebäst i norrlaget och i försvaret dominerade och Curt Söderberg och Totte Gardell på ena backen som effektivt tog ner "Nicken" Thomasson.

Bertil Green var från sin innerplats Hemsas farligaste anfallsvapen tillsammans med Sören Pettersson.

vernum återigen överbetyg liksom Per-Olof Jansson och Roland Olsson i fyrbackslinjen. Även Kjell Westergren spelade säkert emellanåt. På mittfältet kämpade Bengt Björnlund föredömligt och Ulf Jacobssons frisparkar var nära att resultera vid ett par tillfällen.

★ Jan Björnlund bäst

Jan Björnlund var klart bäst i kedjan den här gången och skapade en hel del farligheter från sin kant. Torsten Olsson kämpar och ligger i hela tiden men får som regel mycket svåra och ibland hopplösa bollar att arbeta med.

★ Vänges Gillis Olofsson (nr 8) i markkamp mot försvaret.

Drömstart
för Vänge
men förlust

Vänges första 2-poängare?

Är det dags för Vänges första fullpoängare i dag? Omöjligt är det inte alls. Motståndarna Tellus tycks inte vara något pålitligt bortalag. De fem poäng man hittills fått har man tagit på sin trånga hemmaplan — sist var det ju AIK som fick känna på den. Notabelt är att Tellus i sina två bortamatcher hitintills i vår inte gjort ett

enda mål. Men att Vänge skall hålla den nollan är kanske att sträcka fordringarna alltför långt.

Inge Hederstedt och Björn Jacobsson är nu kvitt sina skador och spelar båda i fyrbackslinjen medan Kjell Westergren flyttas upp på mittfältet och Ulf Jacobsson går upp i kedjan. Jan Björnlund får vila då

han inte varit helt kurant i veckan.

Laget: Herbert Vermum — Inge Hederstedt, Roland Olsson, Per-Olof Jansson, Björn Jacobsson — Kjell Westergren, Bengt Björnlund — Gillis Olofsson, Torsten Olsson, Ulf Jacobsson, Gerhard Larsson, 12:e man Bertil Franzén.

Thomas

Vänge svarade för en stor prestation genom att på lördagen besegra gästande Tellus i div IV med 2-1 efter 0-0 i halvtid och tog därmed sin första seger i serien. Utan tvekan hamnade båda poängen på rätt ställe eftersom Vängelagets vilja var enorm även om stockholmslaget spelade den bästa fotbollen.

Det brister dock oerhört i Vänges samspel och även om man som i den här matchen lever högt på både kondition och styrka måste det ett bättre spel till för att man skall vara säkra på att kunna stanna kvar.

★ För offensivt

Vad som frapperade i den här matchen var att Vänges spelare tätt som oftast var två man på bollen vilket innebar att man på intet sätt höll sina platser. Genom detta blev det luckor på andra håll och det fanns ingen att spela till. Be-tecknande vid flera tillfällen var att strongly spelande backen Roland Olsson förstörde mycket för kedjespelarna genom att vara med i anfallen så långt att han till och med var uppe och dribblade inom motståndarmålvaktens målområde.

Någon stor math blev det inte även om ingen kunde klaga på spänningen. Matchen var också mycket märklig. Spelet böljade hela tiden fram och tillbaka och det kunde praktiskt taget ha hänt vad som helst.

Tellus inledde bäst men Vänges 4-backslinje slog ifrån sig med besked även om det blev en klossal blotta vid ett utskott i 10:e minuten då gäs-

ternas center plötsligt fann sig stående fri med Herbert Vermum men blev tydligen själv så pass förvånad att han slog till med fel fot vilket resulterade i att bollen flög långt utanför. Där var det annars klippt för ett ledningsmål.

★ Bra Vänge-period

Sedan blev det dock Vängetur och laget hade en mycket fin period som också borde ha resulterat. Bland annat kunde tre hörnor noteras efter varandra där den sista avslutades med en bakåtspark av Ulf Jacobsson men bollen studsade via ribban ut. Gerhard Larsson var mannen bakom dessa tre snyggt skruvade hörnor och Telluslaget var märkbart irriterat.

Sedan fick Tellusmålvakten åter arbeta hårt på en fint skruvad lobb av Gerhard Larsson och ett pressat skott av Ulf Jacobsson. Den sistnämnde hade också ett verkligt knallskott som oturligt smet utanför. Man måste förstä lagledaren Rolf Olssons kommentar att "vi måste väl få utdelning någon gång på alla dessa chanser."

Men så var oturen framme. När Vänge hade matchen helt i sin hand och pressade hårt blev Björn Jacobsson skadad

och fick lämna planen säckade Vängespelet ihop. Nu blev det i stället Tellus som fick hand om kommandot och det var flera gånger kritiskt nere vid Herbert Vermum. Efter cirka fyra minuter hoppade 12:e man Bertil Franzén in och då blev det bättre styrka i försvaret igen men det innebar också att Björn var borta från matchen. Hur som helst klarade sig Bertil Franzén mycket bra.

★ Gillis kvitterade

I andra halvlek började så det roliga. I 7:e minuten blev det 1-0 till gästerna sedan en Vängeförsvare missat och detta gav fritt fram för Tellus högerytter. Men åtta minuter senare kvitterade Gillis Olofsson som slog till där Gerhard Larsson frammanför. Det ordentligt inte bara bland Vängespelarna utan också bland publiken.

Det var just här som faktiskt försvarsspelarna — i sin strävan att trycka på — faktiskt förstörde för kedjespelarna och man kan förstå lagkaptenen Gerhard Larsson när han bönföll sina medspelare om att hålla sina platser. Man pressade och pressade men fick inget utrymme genom att man praktiskt taget sprang ihop med varandra. Detta lämnade också farliga blottor bakåt och de anfall eller rättare sagt kontringar som Tellus kom med var mycket farliga. Som tur var hade Vänge en levande vägg i sin målvakt.

★ 2-1 av "Gerre"

När fyra mintuer återstod — då publiken började troppa av eftersom man trodde på en poäng. En boll långt nerifrån försvaret (Roland Olsson) hamnade vid Gerhard Larsson som elegant smet förbi sin uppvaktande back och lika elegant

Vänge - lagets första seger

rullade bollen förbi den utrusande målvakten och det målet gav alltså Vänge den första segern i årets serie. Gissa om det jublades. Visst var sekunderna långa i slutskedet men med förstånd höll Vängespelarna bollen så länge som möjligt och det lyckades till slutet.

Vänge förfogar över ett mycket solitt försvar med målvakten Herbert Vermum som primus och 4-backslinjen Inge Hederstedt, Roland Olsson, Per-Olof Jansson och Björn Jacobsson (i andra halvlek Bertil Franzén) som starkt uteblock. En överraskning var unge Per-Olof Janssons elegant spel och detta skall också sägas om halvan Kjell Westergren som verkligen imponerade — kanske Torsten Olsson var mest på alerten.

Domaren Göte Forsman skötte sitt jobb utan klander inför en publik på 200 personer.

Kan Vänge slå Polisen?

Samtliga tre Gotlandslag i div. IV-serien spelar i eftermiddag och det blir verkligt svåra matcher för de våra. Kanske Gute har det lite bättre förspänt genom att dels spela hemma och dels möta en motståndare som ligger längre ner i tabellen. Gute har nämligen Bromsten att ta sig an på Gutavallen och detta lag har hittills bara tagit 4 poäng och ligger efter Vänge i tabellen.

Vängelaget får den inte alltför trevliga uppgiften att möta Polisen som har den särklassigt bästa målkvoten och som ligger tvåa i serien — 1 poäng efter Gute. En sensation skulle ju vara om Vänge klarade ena poängen och en verklig drömknull om Vängelaget tog båda.

På så sätt skulle man också hjälpa AIK som genom seger över Traneberg skulle gå förbi Polis-laget vilket skulle innebära att vi åter har två gotländska lag i toppen. Och skulle det vara som så att Gute går på pumpen mot Bromsten blir det ju AIK som tar hand om serieledningen. Men då är det som sagt mycket som skall klaffa. Det är nog bäst att sikta något så när i underkant denna gång.

Vänge kunde ha haft 1 poäng mot Polisen

Vänge spelade sin andra Stockholmsmatch för säsongen på Grinda idrottsplats och mötte Polisen som segrade med 2-1 (0-0) i en ganska medelmåttig match med dåligt spel på båda sidorna. Polisen började första tio minuterna i ett mördande tempo och hade tre givna målchanser, bl a ett skott i stolpe och ut.

Efterhand som Vänge fick ordning på sina nerver fick man dock grepp om spelet och började slå ifrån sig ganska bra. Att Vänge höll sig framme bevisar hörnstatistiken som Vänge vann med 8-1 i första halvlek. Dock utan att kunna ordna en riktig målsituation. Kedjan var uddlös och Polisens målvakt hade inte ett ordentligt skott på hela matchen. Däremot fick Vänges målvakt Herbert

Vermum som skötte sig ganska bra utom vid Polisens andra mål hålla sig varm. Den enda farligheten i första halvlek var när Polisen fick en hörna i 43:e minuten som Bertil Franzén lyckades skalla ut på mållinjen.

I andra halvleken tog Polisen helt hand om matchen och man väntade bara på första målet. Det kom i 16:e minuten då Lars-Göran Nilsson efter en solorusch över halva planen satte bollen i nät utan en chans för målvakten. I 18:e minuten blev Gillis Olofsson sparkad i ansiktet och måste utgå och reserven Lennart Kotz sattes in.

I den 28:e minuten var det dags för 2-0. Det var åter Lars-Göran Nilsson som sköt ett löst skott som Vängemålvakten lyckades tappä in i egen bur. Det dröjde ända till 42:a minuten innan Vänge kunde reducera till 2-1 genom en indirekt frispark som Gerhard Larsson lade fram till Ulf Jakobsson som sköt direkt i mål genom klungan.

Hos Polisen spelade Lars-Göran Nilsson och Dan Pettersson de mest framträdande

rollerna och i Vänge får man väl sätta ett plus för Bertil Franzén, Ulf Jakobsson, Inge Hederstedt samt Gerhard Larsson. Matchen hörde inte till någon av de stora och präglades av nervöst spel från båda sidor.

Vermums aktier sjönk...

Vänge-målvakten Herbert Vermum hade inte sin bästa dag i matchen mot Polisen och detta missade Vänge-laget ena poängen på. Bland annat så tappade ju Herbert in den lösa bollen som gav Polisen 2—0 och det målavståndet mäktade inte Vänge ta igen. 1—1 hade sannerligen varit en fin fjäder i hatten för Vänge-laget. Låt vara att man tyckte det här var en halv seger i alla fall men det syns ju inte poängmässigt.

Synd förresten om Vermum som spelat helt strålande denna säsong och som väl hade en chans att uppenbara sig i Pressens färger den 30 juni på Gutavallen. Onekligen så sjönk aktierna ganska kraftigt efter den här matchen.

För att spinna vidare här så skulle det inte alls förvåna om UK satsar på unge Thomas Engström, AIK och sedan finns det också ett starkt kort i Romas Ingvar Ahlqvist. En bedömning mellan honom och Fardhems Rolf Widén i seriefinalen förra veckan gick klart i Ingvar Ahlqvist favör. Vid sidan av dessa finns det naturligtvis ett par kandidater till.

Rättvist slutresultat

Vänge-Bromsten 2-2

Vänges Stockholmsmatch i lördags mot Bromsten slutade 2-2 efter ett något underligt förlopp. Under första halvleken dominerade hemmalaget med vind och sol i ryggen men Vänge gick till halvtidsvila med 2-1. I den andra halvleken var det Vänges tur att ta hand om initiativet men Bromsten gjorde halvlekens enda mål!

Resultatet var rättvist då helt fria Bromstens forwards vid tre, fyra tillfällen under de första 45 minuterna sköt utanför tomt mål.

● VERNUM KOM IGEN

Herbert Vernum i Vängemålet visade prov på fin reaktionsförmåga och väl avvägda utrusningar. Uteförsvarets bäste var Kjell Westergren som höll rent på sin kant och Per-Olof Jansson så länge han fick vara med. En skada i sjuttionde minuten satte stopp för fortsatt spel.

Alf Sandström hade inte någon lyckad dag och det var också på denna kant som Bromsten koncentrerade sina anfall.

Var fanns mittfältsmännen? Det var en befogad fråga då både Bengt Björnlund och Ulf Jacobsson långa stunder sprang i ett "ingenmansland" förgäves jagande bollar. Inge Hederstedt och **Torsten Olsson** var kedjans bästa

men frågan är om inte Torsten gjorde en ännu bättre insats som vikarierande stopper när PO blev skadad.

Bromsten höll sig med ett resolut tacklande försvar där Tommy Ek var dirigent medan brodern Urban drev fram bra bollar till kedjan.

● 2 MAN I KEDJAN

Stockholmskedjan bestod i praktiken nästan bara av två man, Jan Lindgren och Arne Sillén, men båda var hyperfarliga genom sin goda teknik och snabbhet.

Fram till tjugotredje minuten hade 1-0 till Bromsten tyckts vara ett faktum vid tre tillfällen men så... Vid gästernas första (!) riktiga anfall tog en Stockholmsförsvarens bollen med handen framför eget mål och den solklara straffen slog Gills Olofsson högt upp i vänsterkrysset.

Glädjen blev dock inte långva-

rig. Sju minuter senare nickade Jan Lindgren stående helt omärkerad in kvitteringen på ett inlägg från vänster som gick förbi hela Gotlandsförsvaret.

● SNYGGASTE ANFALLET

Halvlekens snyggaste anfall gav åter Vänge ledningen. Gillis stod för en fin cross som Gerhard Larsson mötte vid kortlinjen och gav Inge Hederstedt en bra passning som det bara var att sätta foten till!

Sedan halva andra halvleken gått i Vänges favör kom kvitteringen till 2-2 något överraskande genom ett hårt långskott från Urban Ek. I slutminuterna blev det mest försvarsspel för gästerna under hemmalagets ganska hårda press.

— Jag tyckte vi borde vunnit sedan vi ridit ut stormen i första halvlek, ansåg Rolf Olsson, men trots allt är delad poäng rättvist.

Vänge-laget utan fantasi Föll med 2-0 mot Gröndal

— Av Age Franking —

Ett fantasi- och uddlöst Vänge förlorade mot gästande Gröndal (en match som enligt programmet skulle ha spelats 2 augusti) där siffrorna spikades till 2-0 efter 0-0 i halvtid. Utan tvekan var väl också de flesta av 150-talet åskådare eniga om att Stockholmslaget låg närmare 3-0 än 2-1.

Även om Vänge hade ett par fina försök i första halvlek — då man för övrigt spelade jämnt — och en bra press i början av andra innan gardinen definitivt drogs ner. Ett halvhjärtat försök i slutet av matchen var väl egentligen det enda Vänge mäktade med under cirka 35 minuters spel innan Gröndal 20 sekunder före slutet fastställde slutresultatet.

★ Obefintligt anfall

Det gnisslar betänkligt i Vängemaskineriet. Tydligt är att man inte behärskar 4-2-4-spelet och inte minst i kedjan märktes detta i den här matchen eftersom anfallskvartetten var i det närmaste obefintlig. Platsskiftningarna gick inte alls som dom skulle utan man grötade ihop det hela i mitten vilket gav kollisioner i parti och minut mellan Vängespelarna.

Vidare blir det ett "ingenmansland" i mitten eftersom 4-backslinjen håller sina ställningar långt bakåt och egentligen inte har någon som driver på fram till mittfältsmännen. Passningarna förfelade genom detta helt målen och det fanns faktiskt spelare i gärd-

gens Vängelag som inte lyckades få en sådan rätt.

★ Vermum kom igen

Som tur var hade inte målvakten Herbert Vermum några besvär med sina nerver den här gången utan svarade för en helt gedigen insats. Bästa mannar i försvaret var slitstarke Roland Olsson och Björn Jacobsson medan Torsten Olsson var den aktivaste i kedjan. Synd bara att "Totte" inte anammade Gillis Olofssons positionsändringar och vandrade ut på ytterkanten för att på så sätt bredda spelet. Nu blev det som sagt grötigt i mitten och svårt att få igenom bollarna.

Vänge hade den fetaste målchansen i första halvlekens början då Lasse Björnlund kom i läge men ett inte alltför märkvärdigt skott klarades. Gerhard Larsson hade också ett bra försök men passade lite för snålt till framstormande Torsten Olsson och målvakten hann emellan.

★ Änglavakt...

Sedan blev det Gröndals tur och vid ett par tillfällen hade Herbert Vermum änglavakt där han en gång blev överspelad

men skottet gick över ett mål och andra gången då Vermum gjorde en farlig utrustning

En bra hörna av Gerhard Larsson men ingen spelare lyckades vid straffpunkten och en lika bra nick av Torsten Olsson avslutade halvleken

Dagens vackraste Vänge anfall signerades i andra halvlekens inledning då Vänge verkligen var på alerten. Gerhard Larsson, Gillis Olsson och Torsten Olsson var blandade men bra räddning Gröndals målvakt. En nice ribban av Björn Jacobsson som också nämnas men i övrigt man dra en tystnadens s

Div. IV

Vänge-Gröndal	0-2
VIF Gute	9 7 1 1 19-9 15
Polisen	10 6 1 3 24-7 13
AIK	9 6 1 2 17-6 13
Gröndal	10 6 0 4 18-15 12
Lidingö	9 5 2 2 15-8 12
Traneberg	10 4 2 4 10-17 10
Spånga	8 4 1 3 11-11 9
Tellus	9 3 1 5 11-14 7
Bromsten	9 3 1 5 15-23 7
Vänge	9 1 3 5 12-18 5
Bele	10 2 1 7 8-22 5
Västan	9 1 2 6 9-19 4

Lördagen den 14 juni 1969

★ Väinges Gillis Olofsson i närkamp med Gröndals målvakt men som vanligt var Vänge-spelaren för sen och någon målkänning skulle det inte bli.

Gutes seger var för stor

— Av THOMAS GOTTFRIDSSON —

Björn Eneqvist blev matchvinnare då Gute behöll sin serieledning i stockholmsfyran på bekostnad av Vänge. Björn som gjorde sin andra A-lagsmatch den här våren — gjorde 1-0 i mitten av första halvlek efter schabbel i Vängeförsvaret och en kvart i på andra nickade han in en hörna från Lasseman Larsson hur snyggt som helst. Sedan hann Vänge göra 2-1 på frispark innan Claes Gäfvert sekunderna innan slutsignalen fastställde slutresultatet till 3-1 på straffspark.

Gute leder nu serien med hela fyra poäng och efter matchen mot Vänge kan detta kanske tyckas omotiverat. Något toppspel presterade man nämligen inte. Det satte Vänge stopp för. Vänge gjorde också en av sina bättre matcher för i år och pressade långa stunder tillbaka Visby-laget hårt.

Spelet var också i hårdaste laget där båda lagen gav och tog med samma friska mod. En tråkig händelse inträffade då en kvart av matchen var kvar och Gute ledde då med 2-0. Kenneth Hedström och Totte Olsson skalade ihop, så illa att Kenneth senare fick föras till sjukhus. Kenneth fick några tänder intryckta och lämnade planen groggy. Minuterna tidigare hade Åke Othberg satt in 12:e-mannen Anders Kallio istället för Erland Stenström så Gute fick slutföra matchen med 10 man.

★ Vänge-press i början

Om vi ser tillbaka på första halvlek så kan Gute känna sig tämligen tacksamma för den 1-0-ledning man hade i pausen. Ett omvänt resultat hade speglat händelserna på ett bättre sätt. Första kvarten var det faktiskt bara spel på Gutes planhalva, men då 1-0-målet kom blev det lite bättre fart på Gutegrabbarna. Målet föregicks av ett långt inkast från Hasse Lindqvist där en Vängeförsvare slarvade med bollen så att den hamnade hos Björn Eneqvist som ur minimal vinkel ett par meter från ena målstolpen kunde skjuta bollen i mål.

Målet som gav 2-0 kom som sagt efter en perfekt Lassemanhörna där Björn Eneqvist nådde halvmeteren högre med huvudet än omgivningen och kunde nicka bollen i mål via Herbert Vermums utsträckta arm.

★ Irriterad stämning

Spelet hårdnade därefter till mer och mer och kulmen nåddes då Kenneth fick sin skada. Stämningen var irriterad både på plan och bland publiken. Trots spel med 10 man höll Gute ställ-

rätt med en frispark 6 minuter före slutet. Där täckte Guteförsvaret lite dåligt. Ove Hejdenberg var också sent ute på den bollen som smet in vid ena stolpen.

Alla var väl beredda på att 2-1 skulle stå sig tiden ut men sekunderna före "eld upphör" tog en vängeförsvare med handen decimetrarna innanför linjen och Claes Gäfvert gjorde inget misstag varför slutresultatet kunde skrivas till 3-1 i Gutes favör.

★ Lasseman kedjebäst

I segrarlaget dirigerade Ove Hejdenberg försvaret fint från sitt mål och i fyrbackslinjen var Kenneth Hedström och "Myggan" Pettersson de säkraste. Curt Johansson matade hyggligt på mittfältet och av kedjespelar-

na lyckades Lasseman bäst — han hade bl a ett skott i överliggaren strax före slutet.

Björn Jacobsson var Vänges bäste spelare och spelade stundtals i ren Hasse Selander-stil, d v s med ruscher längs hela långsidan med efterföljande inlägg. Även Per-Olof Jansson får

godkänt av mannarna i fyrbackslinjen. Roland Olsson spelade hårt i överkant den här gången. Bengt Björnlund arbetade bra efter paus då han spelade mera tillbakadraget och i övrigt kan nämnas att Totte Olsson och Gillis Olofsson hade varsin fin målchans.

Gutes matchvinnare och tvåmålskytt Björn Eneqvist bärs i "gullstol" efter matchen av Lasseman Larsson och lagkaptenen Curt Johansson. Framför ses Väner's bästa spelare Björn Jacobsson.

3-1 även i returen mellan Gute-

Konstmål av Lasseman...

— Av Age Franking —

Vänge kunde på intet sätt nå upp till några högre sfärer i returmatchen på Gutavallen mot Gute. Visbylaget vann klart och siffrorna blev 3-1 efter halvtid 2-0 i en match som undan för undan kröp ner mot bottenströcket. Reduceringen som Vänge fick i slutskedet var väl mera en flott gest från Gutes sida eftersom matchen då redan var vunnit.

Om inte förra matchen gav det så blev det i alla fall klart deklarerat i denna match vilken skillnad det är uå de två lagen. Vänges skenbara övertag i bör-

jan av matchen gav inga som helst problem för Gute eftersom Vängelaget är otroligt ineffektivt i avslutningarna och framför mål.

★ Dålig bollkänsla

När däremot Gute gick till anfall eggade det till sig även om det med all önskvärd tydlighet bevisades att bollkänslan inte är den bästa. Även om Gute finspelade mycket bra på små ytor så kom perioder då man inte kunde skilja på svart och grönt. Ibland gick faktiskt bollen över 10 gånger mellan spelarna i de olika lagen beroende på felpassningar.

Gute-målvakten Ove Hejdenberg hade inte mycket att bestyra utom i slutskedet då Gute mer eller mindre lade av vilket gav bra press för Vänge men där det hattlades alldeles för mycket för att det skulle bli något gjort. Frånsett målet som kom ett par minuter före slutsignalen.

I försvaret får Kenneth Hedström och Hasse Lindqvist bästa betyget och även om Curre Johansson sliter som en varg dras hans betyg ner av att han i de flesta fallen tar spelaren före bollen.

★ Lassemans kväll

I kedjan startade Lasseman Larsson alldeles charmant. Hans fintningar och dragningar firade stora triumfer och öppningarna två gånger till framstormande Björn Eneqvist var absolut värda mål. När Lasseman sedan efter 11 minuter i andra halvlek egenhändigt ordnade 3-0 gav han prov på utomordentlig koncentration och uppfattningsförmåga. Förspelet var att Vängemålvakten Herbert Vermum kolliderade med Erland Stenström och fick sig en smäll vilket gjorde att han en bit utanför mål kastade ut bollen på måfå. Den hamnade hos Lasseman som blixtnabbt såg chansen och slog på en perfekt lyra som seglade in innan Vermum hann tillbaka. Att

★ Erland Stenström fick lön för sin påpasslighet och krutar här in 1-0 för Gute efter retur. Vänges ypperlige Per-Olof Jansson hinner inte emellan.

Lasseman sedan spelade lyx-lir förstår man.

★ Platsar inte "Elle"?

Erland Stenström som vanligt ihärdig värre även om det blev ett par smällar här och där. Mycket märkligt att Erland inte kom med i något av de två testlag som UK tog ut under matchens gång. Björn Eneqvist

jobbade också och spelade mycket värdat backspel när han flyttades ner på grund av Claes Gäfverts skada.

Herbert Vermum i Vängemålet får bakstöt för första utplockningen. Björn Eneqvists skott var inget märkvärdigt sådant och det skulle Vermum ha klarat men nu gick i stället returen till Erland Stenström

som bara hade att kruta på.

I försvaret får unge Per-Olof Jansson överbetyg tillsammans med Roland Olsson och Björn Jacobsson. Även om den sistnämnde slavar för mycket med passningarna. Kedjan var i det närmaste obefintlig. Torsten Olsson får inte ut mycket av sitt slit eftersom han inte har någon att spela med.

DM-semifinaler i kväll

Båda matcherna ovissa

— Av Thomas Gottfridsson —

I kväll avgörs vem som kommer att mötas i årets DM-final i fotboll. Skall det bli en upprepning av fjolårsfinalen eller inte? Fjolårets båda finallag Gute och Dalhem är fortfarande med och det är alltså inte omöjligt med en repris från 1968 års final. Gute möter Vänge i Vänge och Dalhem tar sig an Hoburg i Burgsvik. Två jämna och ovissa matcher kommer det med all sannolikhet att bli.

Gute låg i slutet av förra veckan på träningsläger på Fårö och spelade dessemellan två träningsmatcher — 3-1 mot Lärbro och 5-2 mot Othem — siffror som egentligen inte säger så mycket.

Av de ordinarie mannan är bl. a. Kenneth Hedström fortfarande skadad och även Curt Johansson är skadad. Claes Karlsson går in i fyrbackslinjen och Inge Löfqvist bildar mittfält tillsammans med Hasse Lindqvist.

Vängelagledaren Rolf Olsson är inte säker på att få hem Inge Hederstedt (studier på fastlandet), men det troliga är att han kommer loss och går då in i fyrbackslinjen.

Det stora problemet är emellertid Roland Olsson som fått en allvarlig skada i ena fingret och går till sjuksyster och blir ompysslad varje dag.

— Hade jag fått med Roland tror jag vi haft en rejäl chans att slå Gute, säger Rolf.

Så här blir lagupställningarna på Vänge Idrottsplats:

VÄNGE:

Herbert Vermum — Kjell Westergren, Inge Hederstedt, Per-Olof Jansson, Björn Jacobsson — Bengt Björnlund, Ulf Jacobsson — Jan Björnlund, Torsten Olsson, Gillis Olofsson, Gerhard Larsson, 12:e Lasse Björnlund.

GUTE:

Ove Hejdenberg — "Myggan" Pettersson, "Vava" Hellström, Claes Karlsson, Claes Gäfvert — Inge Löfqvist, Hasse Lindqvist — Lasseman Larsson, Erland Stenström, Curt Eklöv, Björn Eneqvist.

— Får vi en bra start, så har vi goda chanser att gå

till final, säger Gustaf Jacobsson i Hoburg inför mötet med Dalhem. Ordinarie backen Bertil Liljegren blir troligen inte med och Bengt Jacobsson tar hans ena backplats.

Lagen i Burgsvik:

HOBURG:

Göte Karlsson — Bengt Jacobsson, Anders Liljegren — Christer Larsson, Alf Carlsson, Christer Olsson — Björn Nilsson, Bror Widén, Valle Larsson, Börje Karlsson, Olle Widén, 12:e Göran Nyqvist.

DALHEM:

Ivan Gustavsson — Leo Lövdahl, Sture Pettersson, Bernt Pettersson, Mats Nybom — John-Erik Larsson, "Jogge" Johansson — Bertil Hellgren, Knut Johansson, Kurt Jacobsson, Thomas Gottfridsson 12:e Kenneth Johansson.

Endast målvakten får godkänt i Vängelaget

Stockholm (GT) Vänges lagledare Rolf Olsson var en ganska besviken man på lördags-eftermiddagen. Han hade nämligen sett hur hans lag fick stryk av Tellus med hela 4-1 i höstomgångens premiärmatch. Tellus som man slog hemma med 2-1 i våras.

— Jag hade helt andra förväntningar före matchen, sade Olsson. — I tisdags spelade vi ju oavgjort mot serieledande Gute i DM, så jag trodde att grabbarna var i form, men nu gick ju ingenting och endast målvakten Herbert Vermum kan få godkänt. Jag tror att vi åker ur serien nu.

★ Vänge utspelat

Matchen spelades på Aspuddens idylliska idrottsplats

och det var fruktansvärt hett under hela matchen. Tellus led dock ingenting av värmen tycktes det, stockholmarna var verkligen pigga och spelade ut Vänge efter konstens alla regler. Speciellt centern Björn Djulstedt var på sitt bästa humör, han gjorde nämligen alla fyra målen. Överhuvudtaget verkade Tellus spela hela tiden genomtänkt. Spelande tränaren Berndt Westerlund, tidigare allsvensk i Hammarby, har fått stil på sitt gäng.

Vänge fick inte ordning på någonting. Fyrbackskedjan slog ifrån sig så gott den kunde, men vad gjorde det när varken mittfältare eller kedjespelare kunde hålla bollen. Anfallsskillarna kunde inte ordna en enda farlig chans före pausvilan. Istället fick målvakten Herbert Vermum jobba desto mera och han räddade sitt lag från ett större nederlag. Massor av granna räddningar stod han för. De fyra målen var inte hans fel.

★ Mål av 12:e man

Högerbacken Bertil Franzén lyckades också hyfsat — han höll rent på sin kant. Centerbacken Per-Olov Jansson kan i någon mån få godkänt betyg, men han borde dock ha tagit hand om Tellus-centern bättre. I kedjan försökte vänsteryttern Gerhard Larsson få iväg några skott ibland. Hans hörna som tolfte man Bengt Olofsson nickade in var dock grann.

Målen: 1-0, i den 15:e minuten, Björn Djulstedt fri med Vermum. 2-0, i den 37:e minuten, Djulstedt efter en mål-

30:e minuten, Djulstedt efter grovt försvarsschabbel.

Utmärkt domare inför ca 50 betalande åskådare var Bengt Adamsson, Stockholm.

Vänge föll med 1-0 men Vermum hjälpte

Herbert Vermum gjorde en jättematch i Vängemålet på lördagen, och trots enträget bombardemang av Gröndalsforwards kapitulerade Herbert bara en gång. Men eftersom Vänges egna spelare inte orkade med ett enda mål så räckte det för Stockholmsvinst med 1-0 (1-0).

Herbert var utan tvekan bäst på plan och stoppade mängder av farliga skott. Ett fräsigt långskott exempelvis i mitten på andra halvlek flaxade Herbert upp i krysset och knep lika säkert som de andra gång-er han ställdes ensam med Gröndals anfallsspelare.

Gerhard Larsson debuterade

som back, och det gjorde han riktigt bra. Gerhard har ju spelat som vänsterytter ett par säsonger, men frågan är om inte Gerhard är bättre som back. Han var mycket brytsäker och också fin i upp-spelet.

Vänge hade ett alldeles för ihåligt lag, medan stockholmska Gröndal istället vann just

på sin jämnhet. Man hade inget dåligt kort, men heller inget bra, möjligtvis med undantag för målskytten Kent Larsson.

— Det börjar se kritiskt ut för oss, sa vängebasen Åke Jansson. Nu är vi nästan tvingade till att ta poäng för att kunna hänga kvar i Stockholms-4.

Inget konstruktivt spel i Vänges lag!

— Av Age Franking —

Vänge utan konstruktiv spelare kunde inte slå in spiken i gästande Bromstens kista trots stora möjligheter i slutet av första halvlek. Slutresultatet blev rättvist 1—1 efter samma siffror i halvtid och det Vänge hade av möjligheter i första halvlek kvitterade Bromsten i andra.

Därmed inget snack om slutresultatet men nog är det dåligt beställt om man ser de chanser som Vänge skapade i första halvlek. Trots att man efter en kvart fick 0—1 i baken genom schabbel av annars säkre målvakten Herbert Vermum som inte lyckades hålla ett skott där returen mycket snöpligt sparkades in så var Vänge det bättre laget.

★ Ingen spelkultur

Men det finns ingen tanke bakom anfallen. Bollarna slås lite härsan och tvärsan och man saknar den konstruktive spelaren på mittfältet som skulle kunna hålla i trådarna. Vängespelarna demonstrerar också en ovilja att kortpassningsspele när man har tillfällen och när det fordras att något måste gö-

ras. Nej, då kör man i stället med hopplösa långbollar där motståndförsvaret har alla möjligheter att stoppa anfallen.

Den starka pressen av Vänge i slutet av första var dock nära att ge laget den andra 2-poängaren i ett så tidigt skede. Låt vara att man fick ett mycket billigt kvitteringsmål där Gillis Olofsson egentligen utan förskyllan kom loss från två bevakare och slog en lös markboll som rullade in under målvakten ur svår vinkel.

★ Spelare utvisad

I andra var det dock förbytt. Då fick Vängeförsvaret problem där man dock med tur och skicklighet räddade och där målvakten Herbert Vermum till ytterlighet kvitterade sin slappa insats vid Bromstens ledningsmål. Bromsten fick för övrigt en spelare utvisad när sex mi-

nuter återstod av matchtiden för protest mot domsluten.

En jämförelse mellan uppgörelsen på Vänges och Bromstens match Vänge—Bromsten går otvivelaktigt i Spångalagets favör. Här var det inget snack om domsluten medan Bromstenspelarna försökte sig på att i tid och otid påverka domaren Göte Forsman vilket dock inte lyckades. Men vilket munspel ibland. Varför kan inte stockholmslagen gå in för att spela fotboll när dom gästar Gotland? Det finns en del lag som gör detta. Bromsten var denna gång det stora undantaget. Tyvärr...

Bra männingar i Vänge var slitstarke Per-Olof Janson och Inge Hederstedt (4-backslinjen var för övrigt bästa lagdel) samt Torsten Olsson i kedjan. Men som sagt...ingen vidare förståelse för varandras försök

Chansningarnas match då Vänge fick förlust

Efter en och en halv timmes fotboll i ösregn vann Lidingö med 2—0 (0—0) över Vänge som inte förmådde göra det första spelmålet. Det blev istället Lidingö som tackade och tog emot med att göra det psykologiska 1—0 i den andra halvlekens 25:e minut. Segern var rättvis men kunde också ha slutat 0—0 — med lite Vängetur.

Det blev en chansningarnas match och inte mycket till fotboll. När spelarna minst anade det stannade bollen i en vattenpöl på årets gytjigaste plan. M a o så var det inte så roligt att agera fotbollsspelare i regnet, men man kunde ändå glädja sig åt dagens dominant på plan — Herbert Vermum — som var i storslag. Strålande räddningar kunde noteras, bl a en straffräddning i 24:e minuten i första halvlek. Sånär lyckades Vänge skaffa sig en halvtidsledning, men två fria spelare missförstod varandra och passningen gick utanför.

vänsteryttern kom farande och sköt hårt i öppet mål. Mot slutet trodde man att Vänge antligen skulle få ett reduceringsmål efter hörna, men efter

mycket om och men fick motståndarna bort bollen.

Alla spelarna hade svårt att bemästra underlaget och ingen skall därför framhållas.

Andra halvlek blev i stort sett den första lik, fränsett att Lidingö gjorde mål. Nätkänning hade Torsten Olsson då han i kamp med en försvarsspelare och målvakten fläkte sig, men spelade tyvärr bollen utanför. Även Ulf Jacobsson hade några farliga långskott.

I 40:e minuten ökade Lidingö på sin ledning till 2—0. Det var grovt schabbel framför mål. Målvakten räknade inte med det och stod felplacerad när

... för Vänge hjälpte Gute efter 2-1-seger mot AIK!

Vänge (GT.) Vänge knep två mycket oväntade poäng genom att besegra AIK med 2-1 (1-0). Därmed gav jumbolaget VIF Gute ytterligare en hjälp på vägen motserie-seger och div. III-spel kommande säsong.

Matchen kan betecknas som ganska medelmåttig, även om många givna målchanser skapades av båda lagen. Ett oavgjort resultat hade återspeglats tillställningen som mest rättvist. AIK-spelarna verkade ganska ointresserade matchen igenom medan Vänge hela tiden kämpade för poängen, och skall därigenom inte förringas segern på något sätt.

Vänge tog ledningen redan efter två min. genom Roland Olsson som lurade Gösta Svensson och förpassade bollen i nät ur snäv vinkel. Passningen stod Bengt Björnlund för. AIK hade ett fint tillfälle att kvittera när Kid Clason klackade stridsäpplet över ribban. Detta efter några fina framstötningar av AIK-kedjan. Hemmalaget skapade flera öppningar bl a snurrade Inge Hederstedt upp AIK:s vänsterförsvaret och spelade Jan Björnlund i fritt läge som dock sköt högt över. Bengt Björnlund sprang sig fri men agerade mycket långsamt denna gången och stadslaget kunde klara upp situationen.

AIK avslutade halvleken mycket inspirerande. Lasse Lindström hade en kanon som Herbert Wermum klarade.

Rune Nilsson spelades fram på en frispark av Lasse Lindström men Rune kunde bara konstatera att bolluslingen smet strax utanför Vängemålet.

Matchens prestation utfördes av Rune Nilsson när han kvitterade till 1-1. Rune fick bollen på vänstersidan i jämnhöjd med mittflaggan, startade i våldsamt fart mot Vängemålet utefter sidlinjen, skar snett in emot målet och fick en rungande träff på bollen, som borade sin in i Herberts vänstra burgavel. Det var mycket nära att AIK tagit ledningen också, efter snyggt spel. Lasse Lindström hittade Lennart Almkvist med ett av sina många jätteinkast, "Alma" knoppade bollen till Rune N. som sköt rakt på målvakten. K-Å Jarlheden var för dagen ganska anonym och Ulf Göland fick iväg några fräsande skott innan Vänge kontrade och avgjorde matchen. Lyck-

12:e mannen Gillis Olofsson blev Vänges matchvinnare genom att snyggt panga in segermålet i slutet.

Men planens dominerande figur var Bengt Björnlund — mittfältsspelare i Vänge.

lig målskytt blev den tunga Gillis Olofsson som i en invecklad kamp med Gösta Svensson och Göran Classon fick en vrist på "kulan", som får en stigande bana och Thomas Engström, AIK-målvakten, tror att bollen skall gå över ribban. Istället skruvas bollen nedåt och överraskade spelare och publik med att smita in under ribban. Gillis Olofsson

kunde ökat på ledningen med ytterligare ett mål, men skotte var inte bättre än att Thomas Engström kunde rädda.

Rune Nilsson var AIK:s bäste i anfall med Allan Eriks framstod som den främste försvaret. Bengt Björnlund gjorde sin bästa match denna säsong och Roland Olsson var försvarets kämpe nummer et

T. T.

Spånga ledde med 5-0 innan Vänge vaknade!

I en målrrik match på Grinsta IP drabbade på lördagen Vänge samman med Spånga. I första halvleken hade inte Vänge mycket att säga till om och därför blev det stora siffror — Spånga ledde med hela 3—0 efter första halvlek. I andra ryckte dock Vänge upp sig och lyckades fastställa slutresultatet lite grann snyggare till 6—4 i Spångas favör.

Tydligen hade Vänge — liksom Gute — fördel av det myckna regnandet som präglade spelet. Försvaret var inte mycket att göra åt, men kedjan skärpte sig betydligt. Gillis Olofsson var den mest framstående och han lyckades att placera sammanlagt 3 bollar bakom Spångas keeper. Fjärde gången Spångamålvakten fick stå med långa näsan var det Inge Hederstedt som var framme.

Ett av Vänges mål var dock en straffspark som Gillis fick lägga. Orsaken till straffsparken fann man då en av gotlänningarna blev brutalt fälld inom straffområdet. Inget att diskutera om, Gillis sköt kannonhårt och bollen var otaggbar.

I försvaret skall ingen nämnas framför den andra. Herbert Vermum var dock i slag som vanligt och tog — trots allt — det mesta som låg på hans lott. I kedjan var det Gillis Olofs-

son och Totte Olsson som visade sig vara mest framåt.

Skandalmatch av Bele då Vänge segrade, 2—0

— Av Age Franking —

Det blev en typisk jumbofinal spelmässigt sett när Vänge tog sig an gästande Bele på söndagen i en match som fick skandalartade former i andra halvlek genom Bele-spelarnas mycket sportsliga uppträdande där lagledaren föregick med dåligt exempel. Vänge vann nå två straffar och slutresultatet blev alltså 2-0 efter 0-0 i halvtid.

Domaren Göte Forsman hade all möda i världen att lugna ner spelarna och det allt annat än sportsliga började en liten stund in på andra halvlek när Göte flöjtade för straff sedan Beles målvakt tryckte undan Gillis Olofsson vid ett Vängeanfall.

★ 2 straffmål av Gillis

Högljudda protester från Beles håll som tyckte att Göte Forsman var en typisk hemmadomare men detta bekymrade inte straffläggaren Gillis Olofsson det minsta utan denne dundrade in 1-0.

Efter 20 minuters spel var

det dags igen. Nu var det Torsten Olsson som fick en snyting av målvakten och Göte Forsman pekade på straffpunkten. Och dags igen för ett fruktansvärt protestliv från Bele. Gillis Olofsson höll nerverna under kontroll även här och det stod 2-0 till Vänge.

★ Belespelare utvisad

Efter detta mål gick Beles spelare helt och fullt in för att ta ner Vängespelarna. Det spelade ingen roll var bollen befann sig. Bråket kulminerade när Göte Forsman visade ut en Belespelare som lite föraktfullt bad domaren lämna sitt fiskekort och efter denna minnesbeta blev det äntuigen fotbollsspel av Bele. Men då var ju redan matchen vunnen av Vänge.

Bengt Björnlund och Roland Olsson var Vängeförsvarets främsta kort och speciellt Torsten Olsson. Framfusig värre i alla lägen.

★ En anmälan på plats

Belespelarna bör dock tänka om. Och inte minst lagledaren. Det är bedrövt att visa sitt sämsta jag på detta sätt — det är ju för övrigt inte första gången man uppträder på detta sätt. Det finns väl för övrigt ingen anledning att komma till Gotland och ha en förutfattad mening om domaren.

Vänge kan dock tacka och ta emot eftersom det var Belespelarna själva som band riset till sin egen stjärt. Men sådant här uppträdande borde anmälas till förbundet. Det hör inte alls hemma på en idrottsarena.

Värtan ordnade 3-0

innan Vänge vaknade

— Av Age Franking —

Att Vänge inte hade mycket att spela för kunde konstateras under första kvarten mot Värtan då Vängelagets försvar tydligen gick in för att ta igen förlorad sömn eftersom det stod 3—0 till Stockholmslaget efter en kvarts spel. Slutresultatet putsades dock till 3—2.

Redan efter 45 sekunder var försvarsschabbel på vänsterkanten och Värtan fullbordade starten med 3—0. Denna gång var kalabalik där fyra Vängespelare var inblandade. 2—0 kom efter

Forts på sid 6

Vänge spelade 0-0 men får respass ur div. IV-serien!

Vänge gjorde en av sina bättre matcher för säsongen mot Traneberg i lördags och fick ena poängen i en mållös match. — Synd att vi inte kan göra mål ens då vi spelar så här bra, sa Gerhard Larsson efter matchen.

Vänges chanser att hänga kvar i serien är nu helt ute. Vänges lagledare Rolf Olsson, som Vänges bröderna Olsson fick se sina bröder Roland och Torsten spela mycket bra.

Roland dominerade mittfältet och Torsten anförde kedjan på ett föredömligt sätt med Gillis Olofsson till höger och Gerhard Larsson till vänster.

● Nära Vänge-mål

Inge Hederstedt i fyrbackslinjen hörde också till de bättre i laget.

Någon jättchans att göra mål fick Vänge aldrig, eftersom kedjefolket kom av sig desto närmare mål man kom. Torsten Olsson hade dock ett

fint tillfälle fem minuter före full tid.

Ack en sån viktig chans han fick nästan tid att ladda, men tranebergsmålvakten hann emellan.

Gerhard Larsson sköt två fina hörnor på vilka backen Björn Jacobsson hade vissa chanser.

● Hårt in i det sista

När Vänge gjorde sitt första år i div IV — för två år sen — ramlade man ur på 17 poäng. Också då var det hårt in i det sista.

— Så får vi "harva" i div V igen, men den serien vinner vi hur lätt som helst och vi får bygga upp laget inför nästa div IV-säsong.

Nu är allt hopp ute för Othem som föll också i matchen mot Lärbro där de sistnämnda vann med matchens enda mål som tillverkades av Jan Jo-

andra halvlek. Rättvist efter spelfördelningen borde dock Othem ha vunnit detta kusinmöte men otur med ett par ribbskott gav svalnande förhoppningar.

Det blev dock en just match även om spelet var ganska slätstruket. Bästa mannar i Lärbro var Dan Pettersson, Torsten Gardell, Jan Johansson och Jan-Erik Östervall medan Othem hade sina främsta kort i Mats Wallin, Leif Karlström och Christer Martinsson.

DIV IV

Gute—Polisen	0—4
AIK—Gröndal	2—0
Vänge—Traneberg	0—0
Värtan—Tellus	0—1
Bele—Bromsten	0—3
Spånga—Lidingö	1—0
Gute	21 14 4 3 46—21 32
Spånga	21 12 4 5 46—30 28
AIK	21 12 3 6 40—23 27
Polisen	21 10 4 7 41—20 24
Tellus	21 10 2 8 34—33 24
Traneberg	21 8 7 6 30—25 23
Gröndal	21 10 1 10 31—34 21
Lidingö	21 8 4 9 29—32 20
Värtan	21 6 3 11 36—46 16
Bromsten	21 7 2 12 33—43 16
Vänge	21 3 6 12 27—47 12
Bele	21 3 3 15 18—47 9